

Zohorský Hlad

XI. ročník

č. 4.2018

ISSN 1338-0273 * EV 4004.10

zdarma

Hody v Zohore

Tak ako každý človek si pripomína svoje meniny a narodeniny, aj každá farnosť oslavuje meniny a narodeniny svojho kostola. Do nedávnej minulosti boli tieto dva sviatky dôležitými časovými bodmi, keď do obce putovali nielen naši príbuzní, ale aj cudzí ľudia. Česi nie náhodou nazývajú tieto dva sviatky výrazom pouť. Zohorský kostol je zasvätený patrónke sv. Margite Antiochijskej, ktorej meno sa nachádza v cirkevnom kalendári 13. júla (oslavuje sa v nedeľu) a výro-

čie posviacky nášho kostola sa slávi poslednú septembrovú nedeľu. V minulosti zvykli príbuzní pricestovať na hody väčšinou deň vopred, takže sviatočná nálada sa začala už v sobotu. Postretala sa tu bližšia i vzdialenejšia rodina, obohacujúc sa navzájom svojou prítomnosťou a rozhovormi. V nedeľu bol počas svätých omší vždy preplnený kostol. Potom nasledoval očakávaný slávnostný obed a sladkosti, ktoré boli vtedy najmä pre deti vzácnosťou.

pokračovanie na str.2

*Hody pred pohostinstvom Kratochvíl, okolo roku 1940.
foto poskytol p. Miroslav Valovič*

pokračovanie: Hody v Zohore

Po obede sa deti, menšie s rodičmi a krstnými rodičmi a väčšie samé, odobrli ku kolotočom. Do polovice 60-tych rokov 20. storočia sa kolotoče nachádzali pred Šenkou u Kratochvíla, na dnešnom Námestí mládeže. Kolotoče a strelnice zaplnili celý priestor, siahali až ku vchodom do domov. Ich obyvatelia sa často ani nemohli poriadne dostať domov a na ich „nemalú radosť“ im až do neskorých nočných hodín tesne pred oknami dubasila mládež a cez okná sa valila hojná nádielka decibelov. Skoršie narodení občania Zohora si iste pamätajú, akou rečou hovorili „kolotočiarí“. Bola to čeština. Po desaťročia totiž chodila do Zohora kolotočiarska rodina Nových, ktorí pochádzali z obce Nové Mutěnice v okrese Hodonín v dnešnej Českej republike. V Zohore sa na jeseň kolotoče zdržali dlhší čas, lebo dva týždne po našich boli hody v Lábe, tam sa potom kolotoče presunuli. Kolotoč obsahoval malú a veľkú reťazovku, húsenkovú dráhu,

čertovo kolo, húpačky a strelnice. Mládenci obliehali najmä strelnice, kde chceli ukázať svoje strelecké umenie a vystreliť svojej frajerke papierovú ružu. Jedna z dcér kolotočiarov prišla pri nešťastnej manipulácii so vzduchovkou o oko.

Ku hodom patrili aj neodmysliteľné hodové tanečné zábavy, ktoré sa konali v sobotu pred hodami v hostinci U Cabadaja, po znárodnení premenovanom na Osvetovú besedu. Aj tie doplnili kolorit spoločenského diania. Hodové zábavy boli popri fašiangových najviac navštevované, tanečná sála bola stále plná. V porovnaní s dneškom sa konali tanečné zábavy a iné spoločenských podujatia častejšie, pretože nebolo toľko možností na individuálne trávenie voľného času, vďaka čomu sa však žilo družnejšie.

Mgr. Terézia Pavlásková
Ing. Jozef Pavlásek

Uznesenie č. 29 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 15. 6. 2018

A: Berie na vedomie:

1. určenie overovateľov zápisnice: Martina Rybárová, Mgr. Marek Granec;
2. určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková;
3. kontrolu plnenia uznesení obecného zastupiteľstva;
4. Stanovisko Okresného úradu v Bratislave, odboru výstavby a bytovej politiky, podľa §25 zákona č.50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov č. j. OU-BA-OVBP1-20 18/010463-BLM zo dňa 04. 05. 2018 k územnoplánovacej dokumentácii ÚPN obce Zohor – zmeny a doplnky č. 4;
5. Správu o prerokovaní územnoplánovacej dokumentácie ÚPN obce Zohor – zmeny a doplnky č. 4;
6. správu komisie vzdelávania a športu;
7. správu komisie kultúrnej;
8. stanovisko hlavného kontrolóra k návrhu záverečného účtu obce Zohor za rok 2017;
9. správu audítora za rok 2017;
10. plnenie a čerpanie rozpočtu obce Zohor k 31.03.2018 bez pripomienok;
11. zmenu rozpočtu č. 3 obce Zohor na rok 2018 vykonanú na základe rozpočtového opatrenia starostu obce bez pripomienok;
12. správu komisie finančnej;
13. správu komisie výstavby, ŽP a ÚP;
14. správu náčelníka obecnej polície za obdobie od 20. 4. 2018 do 8. 6. 2018.

B: Schvaľuje:

1. členov návrhovej komisie v zložení: RNDr. Peter Labák PhD, Mgr. Vladimíra Jakobová, Jozef Gerthofer;
2. program zasadania OZ;
3. Plán činnosti hlavného kontrolóra na II. polrok 2018;
4. Územný plán obce Zohor – zmeny a doplnky č. 4;
5. Vyhodnotenie stanovísk a pripomienok uplatnených pri prerokovaní ÚPN obce Zohor – zmeny a doplnky č. 4;
6. VZN obce Zohor č. 1/2018, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územnoplánovacej dokumentácie ÚPN obce Zohor – zmeny a doplnky č. 4 s účinnosťou od 18. 7. 2018;
7. VZN obce Zohor č. 2/2018 o úprave názvu ulíc a určení názvov novovzniknutých ulíc v obci Zohor s účinnosťou od 4. 7. 2018;
8. Záverečný účet obce Zohor a celoročné hospodárenie za rok 2017 bez výhrad;
9. použitie prebytku rozpočtového hospodárenia vo výške 262.187,07 EUR zisteného podľa ustanovenia § 10 ods. 3 písm. a) a b) zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na tvorbu rezervného fondu;

10. použitie zostatku finančných operácií zisteného podľa § 15 ods. 1 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vo výške 321.106,58 EUR na tvorbu rezervného fondu;
11. zmenu rozpočtu č. 4 obce Zohor, vrátane rozpočtu škôl a školských zariadení v zriaďovateľskej pôsobnosti obce, ako aj použitie peňažných fondov obce Zohor na rok 2018, k 15. 06. 2018 nasledovne:

- a) prekročením finančných operácií v súlade s § 14 ods. 2 písm. d) a prekročením výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné príjmy	0 €	Bežné výdavky	0 €
Kapitálové príjmy	0 €	Kapitálové výdavky	150 000 €
Finančné operácie - príjmy	150 000 €	Finančné operácie - výdavky	0 €
SPOLU PRÍJMY:	150 000 €	SPOLU VÝDAVKY:	150 000 €

- b) prekročením príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné príjmy	0 €
Kapitálové príjmy	42 560 €
Finančné operácie - príjmy	0 €
SPOLU PRÍJMY:	42 560 €

- c) viazaním výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z.z. nasledovne:

Bežné výdavky	-8 211 €
Kapitálové výdavky	0 €
Finančné operácie - výdavky	0 €
SPOLU VÝDAVKY:	-8 211 €

Dodatok č. 12 k VZN č. 2/2013 o určení výšky dotácie na mzdy a prevádzku škôl a školských zariadení na území obce Zohor s účinnosťou od 01.08.2018;

12. v zmysle § 18c ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov odmenu pre hlavného kontrolóra obce Zohor vo výške 30 % z mesačného platu hlavného kontrolóra obce za obdobie december 2017 – máj 2018;
13. pre každého poslanca Obecného zastupiteľstva v Zohore, ktorý sa písomne nevzdal odmien, mimoriadnu odmenu vo výške 300 € za vykonanú prácu a ich zodpovedný prístup k povinnostiam za obdobie december 2017 – máj 2018;
14. zámenu časti obecného pozemku parc. č. 843/907 reg. „E“ za časť pozemku parc. č. 843/155 reg. „C“ a časť pozemku parc. č. 21748/4 reg. „C“ vo vlastníctve Lukáša Dinuša, Školská 3, 900 51 Zohor, za

- časť pozemku parc. č. 21748/1 reg. „C“ vo vlastníctve Jozefa Valentína, Záhradná 3, 900 51 Zohor, za časť pozemku parc. č. 21748/2 reg. „C“ vo vlastníctve Márie Šteffekovej, Na pasienkoch 3, 900 51 Zohor, za časť pozemku parc. č. 21748/3 reg. „C“ vo vlastníctve Grety Kopčovej, Záhradná 59, 900 51 Zohor a za časť pozemku parc. č. 21748/6 reg. „C“ vo vlastníctve Luděka Kubaláka a Zdeny Kubalákovskej, Brezie 548, 906 32 Jablonica, podľa geometrického plánu č. 63/2018, overeného Okresným úradom Malacky, katastrálny odbor, dňa 14. 5. 2018 (príloha k uzneseniu) vypracovaného Matúšom Kollárom, Záhorácka 67, Malacky;
15. kúpu pozemku parc. č. 320/11 reg. „C“ o výmere 32 m² vo vlastníctve SISO, s.r.o., Na Riadkoch 53/7, 900 51 Zohor, za cenu 20 €/m²;
  16. dohodu o spolupráci s firmou BUILDCOM s. r. o., Dolná 238/54, 900 51 Zohor;
  17. zmluvu o bezodplatnom prevode vlastníctva pozemkov s firmou M&T spektrum, s.r.o., Dolná 238/54, 900 51 Zohor, kde spoločnosť M&T spektrum, s.r.o., bezodplatne prevádza do výlučného vlastníctva obce Zohor par. č. 14519/2 reg. „C“ o výmere 13m², par. č. 14525/2 reg. „C“ o výmere 10m² a par. č. 14530/2 reg. „C“ o výmere 47m²;
  18. výber dodávateľa M+M Martinec, s.r.o., Panholec 1, 902 01 Pezínok, IČO:35887591 na realizáciu zákazky: „Oplotenie športového areálu v Zohore“ za celkovú cenu 16 740,84 € s DPH na základe výsledku zákazky s nízkou hodnotou;
  19. výber dodávateľa Data Online, s.r.o., Americká 1, 831 02 Bratislava, IČO:36763080 na realizáciu zákazky „Rozšírenie kamerového systému obce Zohor“, za celkovú sumu 12427,20 s DPH;
  20. na základe výberového konania cenovú ponuku spoločnosti JAM, s.r.o., Námestie Protif. bojovníkov 1705/3, 036 01 Martin, IČO:44681488 na zákazku: „LED scénické osvetlenie KD“, v celkovej sume 13 006,80 € s DPH.

C: Súhlasí:

1. so zámenou obecného pozemku parcelné č. 847/57 reg. C o výmere 26 m² a parcelné č. 847/56 reg. C o výmere 15m² podľa návrhu geometrického plánu č. 57/2018 vypracovaného GEOŠ-g. k., s.r.o. Radlinského 28, Bratislava a parcelné č. 23663/1 reg. C o výmere 70 m² a parcelné č. 23663/2 reg. C o výmere 29m² podľa návrhu geometrického plánu č. 62/2018 vypracovaného GEOŠ-g. k., s.r.o. Radlinského 28, Bratislava, za pozemok vo vlastníctve Rímskokatolíckej cirkvi, farnosť Zohor, parcelné č. 508/4 reg. C o výmere 128 m² a parcelné č. 508/5 reg. C o výmere 12m² podľa návrhu geometrického plánu č. 56/2018 vypracovaného GEOŠ-g. k., s.r.o. Radlinského 28, 811 07 Bratislava;
2. s podnikateľským zámerom p. Miloslava Hofferu, Bridlicová 1, 841 07 Bratislava v zastúpení Karolom Šmelíkom, Bezručova 994/25, 900 31 Stupava, zriadenie minipivovaru, podnikovej predajne, administratívnych priestorov a skladu v existujúcich budovách na Staničnej ulici, súp. č. 632 v Zohore;

3. so zriadením vecného bremena práva ťahania a uloženia VN káblového vedenia na obecnom pozemku parc. č. 30007 reg. „C“ podľa predloženého návrhu GP č. 110/2018, ktorý vypracoval Radovan Verčík, minimálne za cenu stanovenú znaleckým posudkom a na základe dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene s tým, že znalecký posudok dá vypracovať žiadateľ na vlastné náklady;
4. s odpredajom obecných pozemkov reg. „C“ parc. č. 20965 o výmere 591 m², parc. č. 20966 o výmere 65 m², parc. č. 20635 o výmere 551 m² a parc. č. 20636 o výmere 61 m² žiadateľovi Volkswagen Slovakia, a. s., Jána Jonáša 1, 843 02 Bratislava, minimálne za cenu stanovenú znaleckým posudkom, ktorý dá vypracovať žiadateľ na vlastné náklady;
5. so zriadením bezodplatného vecného bremena práva prechodu a prejazdu podľa predloženého geometrického plánu č. 48/2018 overeného Okresným úradom Malacky, katastrálny odbor dňa 13. 03. 2018, na pozemky reg. „C“ parc. č. 20967 o výmere 932 m², časti parc. č. 20631 o výmere určenej GP 5096 m² a parc. č. 20634 o výmere určenej GP 1990 m² pre žiadateľa Volkswagen Slovakia, a. s., Jána Jonáša 1, 843 02 Bratislava;
6. s vydaním písomného súhlasného stanoviska s využívaním pozemkov vo vlastníctve obce Zohor parc. č. 20635, 20636, reg. „C“ pre žiadateľa Volkswagen Slovakia, a. s., Jána Jonáša 1, 843 02 Bratislava.

D: Nesúhlasí:

1. so zriadením vecného bremena za účelom vybudovania dopravného napojenia na obecných pozemkoch parc. č. 22611 reg. C a parc. č. 30025 reg. C pre žiadateľa Construction Services s. r. o., Na Kracínách 2, 900 33 Marianka;
2. s odpredajom spoluvlastníckeho podielu obce Zohor na pozemku parc. č. 14503 reg. „E“ spoločnosti M&T spektrum, s. r. o., Dolná 238/54, 900 51 Zohor;
3. s odpredajom spoluvlastníckeho podielu obce Zohor na pozemku parc. č. 14503 reg. „E“ p. Jánovi Grancovi, Dolná 59, 900 51 Zohor;
4. s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 844 reg. „E“ p. Bernardovi Lukovskému, Nám. 1. mája č. 8, 900 51 Zohor.

E: Určuje:

1. v súlade s § 11 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov na celé nasledujúce volebné obdobie: 2018-2022 počet poslancov Obecného zastupiteľstva obce Zohor: 11;
2. v súlade s § 11 ods. 4 písm. i) zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov na celé nasledujúce volebné obdobie: 2018-2022 rozsah výkonu funkcie starostu obce Zohor takto: na plný úväzok.

F: Poveruje:

1. starostu obce na zahájenie výberového konania zhotoviteľa stavby „Rekonštrukcia kanalizácie školskej jedálne Zohor – kanalizačná prípojka“

G: Ruší:

1. Bod C. odst. 2, Uznesenia č. 10/2016 zo dňa 29. 4. 2016

OBEC ZOHOR

Starosta obce Zohor upozorňuje občanov, že komunálny odpad patrí iba do nádob na to určených. Nepatrí do igelitových vriec, tašiek alebo krabíc ponechaných vedľa nádob. Z tohto dôvodu žiadame občanov, ktorým vzniká vyšší objem komunálneho odpadu, aby si prehodnotili veľkosť nádoby, alebo časový interval vývozu.

Rešpektujte Všeobecne záväzné nariadenie č. 1/2016 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území obce Zohor.

Činnosť Obcej polície Zohor za prvý polrok 2018

V prvom polroku roku 2018 bola činnosť obecnej polície zameraná na ochranu majetku obce a občanov, na dodržiavanie všeobecne záväzných nariadení obce, na dodržiavanie verejného poriadku v obci, dodržiavanie dopravných predpisov a pod. To všetko bolo realizované v spolupráci s Obvodným oddelením PZ Stupava, kriminálnou a dopravnou políciou OR-PZ SR Malacky a PMJ KR-PZ SR Bratislava. Obecná polícia sa v oblasti dopravy zamerala hlavne na parkovanie pri pekárni a pri základnej škole, kde vodiči parkujú v protismere, na prechode pre chodcov a na mieste, kde je to vodorovnou a zvislou značkou zakázané. Uvedené priestupky boli vybavené pokutou, oznámením na dopravný inšpektorát a hlavne dohovorom. V uvedenom sa bude aj naďalej pokračovať.

Počas uvedeného obdobia bolo od občanov prijatých 136 oznámení týkajúcich sa hlavne rušenia nočného kľuku, susedských sporov, požívania alkoholu na verejnosti, rôznych krádeží, dopravných priestupkov a pod. Všetky oznámenia boli preverené a boli vykonané opatrenia na vykonanie nápravy, resp. boli vyzozumené príslušné zložky, ktoré boli kompetentné vo veci konať. Ďalej bolo odchytených 10 psov z čoho bolo päť odovzdaných do Slobody zvierat a päť psov bolo vrátených majiteľovi.

V uplynulom období sme vykonali previerku alarmu na budovách patriacich obecnému úradu a iným organizáciám v počte 15 krát.

Obecná polícia zabezpečovala počas uplynulého polroka akcie, ktoré usporiadal obecný úrad a slávnosť v základnej škole, kladenie vencov k pomníkom padlých vojakov na cintorína a mimo obce, zabezpečovali sme cirkevné podujatie, cyklistické preteky, športový deň a pod.

V obci sme zabezpečili odstránenie autovrakov na ul. Dolná, Na Záhumní, Školská v počte šesť kusov.

V obci bol rozšírený kamerový systém, staré kamery sa nahrádzajú novými. Na vyžiadanie štátnej polície sme vo viacerých prípadoch poskytli kamerový záznam, ktorý pomohol k odhaleniu páchatela skutku a k objasneniu dopravných nehôd.

Na záver by sme chceli poprosiť rodičov, aby poučili svoje deti ako sa majú správať hlavne na cestných komunikáciách a dospelých by sme chceli upozorniť, aby pri odchode na dovolenky riadne zabezpečili svoje obydlie, aby poprosili susedov, alebo priateľov, aby im vybrali poštu zo schránok a hlavne aby nezverejňovali na sociálnych sieťach, že akurát odišli z domu a užívajú si dovolenku a vrátia sa tak asi za týždeň.

Prajeme Vám pekné prázdniny.

Obecná polícia Zohor.

Krátke správy z kultúry

Dňa 7. mája sa konal v Kultúrnom dome Zohor koncert ku dňu matiek spojený s majálesom. Poriadateľom koncertu bola dychová hudba Záhorienka, ktorá si privolala na pomoc Běčkových chlapcov a ľudovú rozprávačku Maju Velišicovú. Distribúciu zabezpečovala Jednota dôchodcov, ktorá privítala svojich kamarátov z Lozorna a Vysokej pri Morave. Nálada bola výborná a tancovalo sa do neskorých večerných hodín.

foto: F. Gulárová, archív Záhorienka

Cech detských folklórnych súborov Bratislavy a okolia v spolupráci s Malokarpatským osvetovým strediskom v Modre a Bratislavským kultúrnym a informačným strediskom usporiadali už 21. ročník Medzinárodného festivalu detských folklórnych súborov Bratislava 2018. Konal sa od 8. júna do 10. júna. Hlavný program sa konal v Bratislave, ale niektoré detské vystúpenia mali možnosť vzhliadnuť diváci aj v okolitých dedinách. V sobotu 9. júna k nám vrámcí tohto festivalu zavítali detské folklórne súbory Hradišťánek z Uherského Hradišťa, Kalužiar z Martina, KUD Taše Miloševski z Macedónska, Klnka z Bratislavy a Štvrtčánek z Plaveckého Štrvtka. Do kultúrneho domu priniesli veselosť a hravosť detských duší a obdivovať sme mohli aj krásu krojov jednotlivých súborov.

foto: P. Vrablec

Mama je také slovko

Mama je také slovko – krátkučké, milé a veľmi láskavé. Slovo, ktoré sa naučí malé batoľa vysloviť ako prvé. Mama je slovo, ospievané v poézii, zhmotnené v umení a navždy zachované v každom srdci. Mama – to je láska, ktorá nás sprevádza celým životom. Je trpezlivá, chápaná, milá a obetavá, ofúka nám naše boľiestky, teší sa z našich úspechov, trápi sa pre naše starosti v každom čase, hoci sme už dávno vyrástli z detských dupačiek. Vážime si naše mamy, mamulienky každý deň, obzvlášť ten májový deň je pre naše mamy slávnostný. Mysleli sme na tento deň už vopred a pripravili sme im krásny program.

Všetky mamy a mnohé už aj naše babky, privítal v kultúrnom dome pán starosta Bc. Martin Zálesňák a jeho milé slová obdivu a vďaky si našli svojho adresáta. K želaniam sa pripojil aj pán farár ThDr. Miroslav Komorný, PhD. a tiež poprial všetkým mamám radosť, lásku a zdravie.

Beethovenova Patetická symfónia v podaní školského orchestra pod vedením pani učiteľky Valovičovej otvorila slávnostný program. V tej chvíli už boli pripravené najmenšie detičky z Materského centra Motýlik a spolu s maminkami roztočili pódium a vložili prvý kvietok do vázy želaní. Škôlkari – nebolo ich veľa, ale patrí im skutočne obdiv. Naučili sa toľko básničiek a dlhých textov, zarecitovali aj zaspievali. Už sa v škole tešíme, že k nám prídu takí šikovní žiačikovia.

Prváci boli mamičkiným slniečkom a roztancované slnečné lúče posielali všetkým mamičkám. Druhákmi sa páči moderný tanec a zatancovali našim mamám. A že každý videl

túto radosť z pohybu, o tom niet pochýb. Tretiaci – naši športovci sa chceli mamám poďakovať svojim športovým predstavením a všetkých uviedli na predmestie majstrovstiev sveta vo futbale. Štvrtáci – to sú malí kovboji. Najprv sa predstavili anglickou piesňou a potom sa roztancovali.

Milý príbeh o mamičke a Karolovi predniesol Albert Matlovič. Pri počúvaní textov bol vidieť úsmev na tvári každej mamy. Aj báseň v recitácii Laury Strošovej sa našim mamičkám veľmi páčila.

V mene všetkých poďakovala Danko Ivanická, naša moderátorka, za každé milé slovo, za každý bozk a úsmev, za každé povzbudenie, ale aj pokarhanie, lebo aj to je potrebné, aby sme v živote nezabúdili.

Mama – to je prameň života. Kde je mama, tam sme doma. Preto sa naše dievčatá zo súboru Pramienok rozlúčili krásnym tancom Moja vlasť a uzatvorili veniec vinšov a vyslovili **ĎAKUJEME MAMA**.

Všetkým deťom, paniam učiteľkám, všetkým účinkujúcim v programe, skupine VEGA, ktorá nás víta na tejto slávnosti, zvukárovi Jurajovi Štefanovičovi, našim chalanom zvukárom zo školy (Šimonovi Kovárovi, Matejovi Štefanovičovi a Matlovičovi) patrí obrovské poďakovanie za ich želanie a vyjadrenú vďaku mamám v tento slávnostný deň.

A. Smreková

Nech žijú „šnicle“

Domáca atmosféra, ktorá pridáva punc jedinečnosti koncertom a cappelly Fragile, nechýbala ani tento rok. Vystúpenie sa konalo 10. mája v priestoroch Kultúrneho domu v Zohore a veru bolo veselo.

Pre tých, ktorí túto kapelu ešte nepoznajú.

FRAGILE je slovenská vokálna skupina zložená z populárnych osobností, známych z rôznych televíznych seriálov, divadelných, muzikálových produkcií či TV šou. Bez použitia hudobných nástrojov, teda a cappella, skupina FRAGILE interpretuje známe hity svetových umelcov. Hoci sa v ich repertoári nájdu aj skladby veľikánov, akými sú Bach či Chopin, ich najväčšou prednosťou sú tituly súčasnej populárnej hudby. Hitom svetových autorov a interpretov dávajú novú tvár. Ich predstavenia sú plné nielen výbornej hudby, ale aj skvelého humoru, vďaka ktorým zažijete neopakovateľný večer plný úžasnej zábavy.

Líder skupiny Braňo Kostka so svojím ansáblom, tentokrát s Jankou Galis, Helenkou Krajčiovou, Martinom Madejom, Petrom Lachom, Dankou Tomečkovou a Jozefom Hečkom, prišli potešiť naše ušné bubienky a srdiečka.

Počas takmer dvoch hodín sme mali možnosť počuť veľa zná-

mych piesní od našich i zahraničných interpretov a autorov, ako napr. skladby Richarda Müllera – Milovanie v daždi, Baroko, Po schochodoch, skladbu z diela P. I. Čajkovského. Touto skladbou sa predstavili aj v jedinečnom predstavení v historickej budove Slovenského Národného Divadla a v spolupráci s baletom SND. Bol to úžasný večer plný hudby a tanca a divadlo bolo vypredané do posledného miesta.

Úžasne a veselo bolo aj u nás. Veď, kde by im ešte pred vystúpením priniesla teta Sidka Kubištová „zohrské pagáčky a šamrôle“, čím potešila ich mlsné jazyčky. Hlavne Braňove. A, kde by počas predstavenia dostali pravé „zohrské šnicle“. Nechýbalo ani narodeninové happy birthday pre oslávenkyňu Simonku Luknovú.

Šniclám patrilo aj záver koncertu, kde si celá sála zaspievala upravený refrén veľmi známej pesničky, ktorej názov neviem, ale veľmi dobre ju poznám a už si ho inak nezaspievam len ako „Už jímím šnicle fajnovéééé!!!“

Ďakujeme Fragile a už teraz sa tešíme na ďalší spoločný večer vo vašej spoločnosti.

J. Ščepánková

Čestný názov pre základnú školu

Deň, 18. máj 2018. Tento dátum bude trvalo zapísaný v kronike obce Zohor a hlavne základnej školy. Z rúk vedúcej odboru školstva OÚ v Bratislave Mgr. Bc. Miriam Valašíkovej prevzala riaditeľka školy slávnostný certifikát a ním sa po zaznamenaní zmeny v Registri škôl Ministerstva školstva SR mení názov školy na – Základnú školu Albína Brunovského.

Čestný názov sa udeľuje školám, ktoré dosahujú dlhodobé výborné výchovno-vzdelávacie výsledky, ich žiaci sa umiestňujú na popredných miestach v súťažiach a olympiádach, sú úspešní v celoslovenskom testovaní deviatakov. Názov sa viaže buď k významnej udalosti alebo osobnosti. Naša škola spĺňa tieto kritériá a v Zohore sa narodil jeden z najvýznamnejších a najznámejších slovenských umelcov – akademický maliar Albín Brunovský. Stojí tu jeho rodný dom, niekoľko rokov navštevoval miestnu školu. S láskavým dovolením jeho manželky pani Kláry Brunovskej naša škola bude niesť jeho meno. Pani Brunovská nám venovala aj niekoľko kníh ilustrovaných jej manželom.

Udelenie čestného názvu škole bolo spojené s odhalením sochárskeho diela akademického sochára Alojza Drahoša (v spolupráci s pánom Jánom Hladíkom). Pozoruhodné umelecké dielo predstavuje alegóriu, symboliku na tvorbu Albína Brunovského, je darom zriaďovateľa – Obce Zohor – svojej škole a skrášľuje nám školský areál. Každý okoloidúci na ňom spočinie očami a pokochá sa jeho jedinečnosťou, eleganciou a krásou.

Zosúladiť a prepojiť meno majstra Brunovského so školou si vyžadovalo veľké prípravy. Zo strany obce, ale hlavne od autorov sochy a od základnej školy, lebo taká významná udalosť sa musela odohrávať na pôde školy a v bezprostrednej blízkosti umeleckého diela. Prichádzali slová, nápady a diskusie. Spájali sa myšlienky, vízie a pomaly sa začali chystať kroky k finálovému dňu. Všetky práce koordinovali pani riaditeľka s pani zástupkyňou školy. Bolo treba pripraviť slávnostný program, pozvať hostí, vyzdobiť priestory školy, zabezpečiť pohostenie, skrátka premyslieť celú koncepciu slávnosti. Nasledovali mesiace príprav v škole, porady, sedenia, ako všetko zosúladiť, aby sme čo najlepšie zrealizovali pre nás všetkých tento významný deň. Dôležité bolo spojiť počasie, ktoré „šarapatilo“, hudbu, poéziu, maľbu. Hodiny a hodiny skúšok, príprav, tvorby.

Ako slávnostná udalosť prebiehala?

V školskom areáli sa zišlo veľa pozvaných hostí. Pani Brunovská

so synom a dcérou, traja zástupcovia odboru školstva, pán starosta a poslanci, zamestnanci a žiaci školy, pán Drahoš a pán Hladík, bývalí učitelia školy a široká verejnosť. Moderátorkou podujatia bola pani učiteľka Majka Mackovičová. Zazneli prvé tóny čarokrásnej skladby Beethovena Patetická symfónia. Mnohým z nás nabehli zimomriavky pri započúvaní sa do jemných tónov a precítenia tajomných akordov v šume vetra. Sláčik huslí, priečnej flauty, saxofónu a iných hudobných nástrojov – takú krásnu atmosféru v tento deň vyčaril originálny školský orchester pod vedením pani učiteľky Danky Valovičovej a šikovných hudobníkov, ktorí sa venujú hre na hudobné nástroje v SZUŠ v Zohore.

Veľmi talentovaná recitátorka Danka Ivanická sa venuje aj vlastnej tvorbe. V jemnom a precítenom podaní zaznela jej vlastná báseň Rodný kraj. Svojimi „nástročnými“ pocitmi vyjadrila, čo pre ňu znamená naša vlasť. Veru nejednému z nás sa vytisla slzička.

Po odznení prejavov pani riaditeľky, pána starostu a pánov Drahoša a Hladíka sa zrazu objavili školské lavice, prostredie pripomínajúce triedu, kde si zasadli naši ôsmaci Martinka Kovárová a Richard Prieložný. Nastala zábavná a vtipná hodina otázok a odpovedí. Upršané počasie, nudiaci sa pubertáci. Ako vyplniť tento čas? Meno, mesto, zviera, vec. Obyčajná hra a zároveň neobyčajná. Cez zistenia významu mena Albín, kto to bol, kde žil, aká bola jeho tvorba, prečo by sa naša škola práve po ňom mala pomenovať. Všetkým nám ukázali, ako sa spája kamarátstvo, význam školy a hry. Premyslenú, didaktickú a vtipnú scénu pre nás pripravila naša bývalá kolegyňa Miška Makytová s pani učiteľkou Smrekovou.

Nie každá dedina sa môže popýšiť, že má aj svoju pesničku. Nastúpili malí tretiaci s pani učiteľkou Ivankou Dufkovou a spoločne na záver spustili pieseň Zóhrané, Zóhrané. Program ozvučovala pani

učiteľka Bibiana Štefanovičová s pomocníkmi deviatakmi, pán učiteľ Branko Šteffek mal na starosti kameru, pani učiteľka Lucka Malinová všetko fotografovala. Do programu bolo vhodne zakomponované odovzdanie certifikátu pani riaditeľke a odhalenie sochy pani Brunovskej, pánom starostom a pani riaditeľkou.

Po celý čas na chodbe školy boli vystavené sochy pána Drahoša a fotografie pána Hladíka, ktoré zachytávali tvorbu a celý priebeh vznikajúcej sochy. Nesmelo a zároveň hrdlo sa tu popretkávali vý-

a pomáhať.

Pre našu školu je veľkou ctou, že môže niesť vo svojom názve meno Albína Brunovského. Cítíme veľkú hrdosť, no súčasne ešte väčšiu zodpovednosť, aby sme odkaz nášho rodáka dôstojne reprezentovali a rozvíjali.

Irena Čisárová
Lubica Štefanovičová

Rodný kraj

Čo pre teba znamená tvoj rodny kraj?
Len miesto na mape, či domova raj?
Pre mňa je to miesto kam sa rada vrátim,
kde sa všetko zlé na dobré obráti.

Keď ho opustiš, odídeš,
na meno mu dlho neprídeš,
no keď sa vrátiš pocítiš istotu
a uvedomíš si jeho veľkú hodnotu.

Ulice, po ktorých som ako malá behala
dnes vyzerajú inak, pocity iné som z nich mávala,
no slnko každé ráno vychádza
a pri nových zážitkoch ma sprevádza.

Svet sa mení, vyvíja,
ľudia rastú - ty aj ja,
preto je pokladom vrátiť sa sem
a pozdraviť svoju rodnú zem.

Danka Ivanická

foto: L. Malinová

V piatok 29. júna úspešne ukončilo 293 žiakov školský rok 2017/2018. Počas roka sa snažili dosiahnuť čo najlepšie výsledky. Ich celoročná snaha sa odrazila na známkach, ktoré mali na vysvedčeniach. Jedným sa dарило lepšie, iným horšie. V tomto roku prospelo s vyznamenaním – 153 žiakov, z toho samé jednotky malo 77 žiakov, veľmi dobre prospelo 48 žiakov, 78 žiakov prospelo a neprospelo 5 žiakov, z toho 2 majú ešte šancu sa cez prázdniny posnažiť a urobiť opravné skúšky. Za vzornú prácu a účasť na rôznych olympiádach a súťažiach dostalo 32 žiakov pochvalu riaditeľa školy a 65 žiakov pochvalu triednym učiteľom. Žiaci počas roka vymeškali 28 367 ospravedlnených, čo je priemer na žiaka 96,81 % a 251 neospravedlnených, čo je 0,85 hodiny.

Kinetická socha STROM – symbol spolupatričnosti

O Albínovi Brunovskom som písal už viackrát, avšak osobnosť jeho významu oslovuje a inšpiruje v každom čase, v každej chvíli a v pri každom pohľade na jeho diela. Je to strom, ktorý, každoročne bohatší o nové letorasty, je iný, väčší, silnejší, majestátnejší. Stojí na jednom mieste, zrastený pevne so zemou, s miestom, priestorom, odkiaľ čerpá životodarnú energiu.

Človek je podobný stromu, má však schopnosť sa pohybovať, jeho korene sú stále pri ňom, resp. v ňom a je len na ňom, či im dodá životodarnú energiu. Spolupatričnosť s miestom svojho zrodu. Téma široká a hlboká pre filozofov, teológov, psychológov, literátov, ako aj pre výtvarníkov. Je to téma nevyčerateľná, ako aj nevyčerateľný inšpiračný zdroj pre ducha a umeleckú tvorbu.

Albín Brunovský sa neustále vracal k stvárňovaniu záhorskej krajiny, k jemu blízkym miestam, ľuďom a v takmer každom jeho diele je strom, stromy, les. Veľkým inšpiračným zdrojom mu bola borovica. Jeho diela posilňujú povedomie spolupatričnosti s našim krajom a miestom narodenia i života. Sú nadčasové, pretože sú pravdivé umelecky a obsahovo. Sú stálou inšpiráciou a impulzom k návratu ku koreňom. Je to potrebné najmä dnes v dobe „miešačky“ na umenie, kultúru..., kedy nevieme, čo a z koho vylezie, keď sa ako umenie častokrát prezentujú všelijaké absurdnosti a úchyľky hraničiace s psychickým zdravím „autorov“.

Ako som už písal, pred dvomi rokmi som dal impulz na vytvorenie pocty Albínovi Brunovskému. Od samého začiatku sa uvažovalo o tom, či to bude socha, reliéf, tabuľa,... Bolo mi jasné, že toto dielo musí vychádzať z onej spolupatričnosti k miestu a osobnosti Albína Brunovského. Ani sekundu som nepochyboval o tom, že by toto dielo vytvoril niekto iný ako akad. sochár Alojz Drahoš, PhD. Nedá sa porovnávať grafika so sochárskou tvorbou. Dielo Albína Brunovského a dielo Alojza Drahoša majú však jedno spoločné – splynutie obsahu a výtvarnej formy do nadčasovej alebo, ak chceme, trvalej hodnoty. Blížšie o tom hovorí sám autor v druhej časti tohto článku.

Keď sme mali Albín Brunovský, Alojz Drahoš, Marián Kimlička a ja spolu vystavené svoje diela v roku 1973 v našej ZDŠ-ke, pre mňa to

bol životný impulz. Albín Brunovský ma sprevádza celým životom, boli sme si blízki a vytvorením bronzovej sochy „Strom“ Alojzom Drahošom sa mi splnil jeden z najväčších životných snov. Na tomto mieste vzdávam Lojzíkovi hlbokú úctu a vďaka za jeho veľké dielo a za jeho vlastnú hlbokú úctu k osobnosti Albína Brunovského, za jeho silné vedomie spolupatričnosti, ako aj za jeho totálny profesio-

onálny prístup. Nebyť týchto skutočností dielo takého rozsahu by nikdy nevzniklo. Nebral ohľad na to, že náklady na realizáciu samotnej sochy niekoľkokrát prevýšili príspevok obce, že vlastným návrhom a financovaním umocnil silu diela realizáciou kinetickej plakety s el. pohonom. Žil so sochou 2 roky, venoval jej 2 roky profesionálneho života a pri každom našom stretnutí u neho v ateliéri sála z neho radosť a pokoj, hoci uvedené skutočnosti boli a sú veľmi zaťažujúce. Vďaka tomu všetkému má Zohor umelecký unikát a pýchu zároveň – kinetický bronzovo-nerezový monument spolupatričnosti a súdržnosti, najmä však úcty a pokory. V tom je jeho poslanstvo našim deťom a určite aj vďaka nemu vyrastú noví a noví tvorcovia, ochrancovia vlastných koreňov a Zohor bude zelenou oázou s vlastným genius loci.

Na Jána som dostal krásny mail (nielen pre mňa) od môjho učiteľa fyziky na tunajšej ZDŠ-ke, potom kolegu v Sloven-

skej televízii a priateľa Imra Schlossera:

„... Janko, osobitne Tebe a pánovi starostovi ďakujem za pozvanie na krásnu akciu premenovania našej školy, na školu Albína Brunovského. Prosím Ťa, dodatočne tľmoč všetkým aktérom tohto milého podujatia môj obdiv a vďaka za krásny zážitok. Dúfam, že som profesionálne dost zdatný na to, aby som objektívne – bez nadsádzky mohol toto podujatie zhodnotiť. Malo to všetky atribúty dôstojného, kultúrneho a umeleckého prejavu. Môj obdiv patrí všetkým, ktorí sa podieľali na tvorbe programu pre jeho obsažnosť a umeleckú formu. Odchádzal som z tohto milého podujatia plný príjemných dojmov a kultúrnej pohody. Ešte raz srdečná vďaka.“

Váš Imrich Schlosser, Ján Hladík
foto. M. Kimlička

Genéza kinetickej sochy „STROM“ (pocta A. Brunovskému)

Konkretizácia myšlienky k pocte Albínovi Brunovskému mala vývoj vo viacerých polohách. Uvažovalo sa o vytvorení a umiestnení informačnej tabule reliéfu, objektu sochy, ktorá by pripomínala dielo a osobnosť A. Brunovského. Napríklad na súčasnú budovu Obecného úradu Zohor bola navrhovaná najskôr informačná tabuľa, ale aj rozmernejší výtvarný reliéf a tiež voľná plastika do parku pred obecným úradom. Poslanci uvažovali aj o veľkoplošnom reliéfe na priečelí kultúrneho domu. V hre bola aj základná škola. Tam boli dva návrhy. Prvý mal byť priestorový kamenný objekt medzi pavilónmi s informačnou tabuľou a interaktívnou produkciou, ktorá by umožnila na plochu jedného pavilónu pri vhodných príležitostiach premietiť výber z rozsiahleho diela A. Brunovského. Ďalší variant bol navrhnuť

nekonkrétnu plastiku pri vstupe do priestoru školy, ktorá by pripomínala tvorbu nášho významného rodáka A. Brunovského tak, aby bola vnímateľná nielen z areálu školy, ale aj z ulice, čím by získala verejnú pôsobnosť.

Ku všetkým možnostiam som vypracoval veľa výtvarných kresbových aj plastických návrhov, z ktorých dostal najväčšiu podporu posledný návrh. Realizovaný návrh mal tiež samostatný vývoj pri rozpracovaní myšlienky, ktorá sa postupne formovala. Pôvodné úvahy smerovali ku konštruktivistickému voľnému zváraniu indiferentných bronzových fragmentov, v prepojení s nerezovým materiálom. Takýto prístup by bol možno rýchlejší a oveľa jednoduchší. Myslím si však, že by celkom nenaplnil plánovaný zámer: Vzdať hold a poctu

umelcovi, v ktorého tvorbe dominuje absolútna umelecká a remeselná precíznosť. Ťažko by sa dali hľadať paralely v nesúrodnej voľne zvárannej soche.

Rozhodol som sa pre vytvorenie diela, modelovanej sochy, odliatej do bronzu a osadenej na nerezovom podstavci s názvom „Strom“ (pocta A. Brunovskému), v ktorom by sa aspoň čiastočne dali hľadať paralely na jeho tvorbu. Názov strom v prepojení s hudobnými motívami, ktoré sú zakomponované v bronzovej plastike, sa aspoň

v námetoch približuje motívom, uplatňovaným v rozsiahlej tvorbe profesora a umelca svetového formátu Albína Brunovského. Do sochárskej kompozície som zakomponoval aj majstrov premodelovaný kaligrafický podpis s jeho faktografickými údajmi na embléme, ktorý je odliaty z nerezovej ocele. Aby tieto údaje boli čitateľné zo všetkých strán, za pomoci solárnej energie som vyriešil jeho otáčanie. Tento prvok dotvoril dielo, ktoré vďaka nemu môžeme považovať za kinetické.

Akad. soch. Alojz Drahoš, PhD.

Rytiersky deň detí

Keď som bola požiadaná napísať článok do novín o Medzinárodnom dni detí v Zohore a dostala som ako organizátorka otázku, že prečo práve rytiersky?! Zamyslela som sa, že vlastne ani neviem prečo, odkedy a ako k tomu prišlo oslavovať tento sviatok vo svete. A tak som sa rozhodla zistiť to.

Táto myšlienka vznikla na Svetovej konferencii pre blaho detí (WORLD CONFERENCE FOR THE WELLBEING OF CHILDREN) v Ženeve vo Švajčiarsku v roku 1925. Cieľom bolo urobiť deťom radosť a poukázať na problémy týkajúce sa detí vo svete. Sviatok detí sa oslavuje vo viac ako 21 krajinách. Prečo je to 1. jún nie je jasné, ale tento dátum sa uchytil najviac v socialistických krajinách. V tento deň by mali byť deti oslobodené od určitých povinností. U nás v Zohore pre všetky deti z obce organizovali Deň detí vždy organizácia alebo občianske združenie (napr. ROCONABA) pod záštitou obecného úradu. Oslavy sa konali na rôznych miestach, ako napr. na futbalovom ihrisku, za kultúrnym domom. Pre decká boli pripravené rôzne divadelné predstavenia, kúzelníci, sokoliari, súťaže, za ktoré deti dostávali vždy sladké odmeny alebo ako v roku 2000 a 2001 peniažky, tzv. cibulky. Za tie si deti potom mohli v Zóhrskej šope niečo pekné kúpiť.

Pre pár rokmi bola oslovená Základná škola v Zohore, či by sa tejto oslavy Dňa detí v obci neujala. A vtedy začala nová éra osláv v školskom areáli. Zo začiatku to boli len súťaže. V posledných rokoch sa Deň detí v našej obci koná v duchu danej témy. Touto nenásilnou formou sa deti vždy niečo aj naučia. Tohto roku som veľmi premýšľala, do akej témy a či vôbec tento deň nejako škatulkovať. Často počujeme, že deti v dnešnom pretechnizovanom svete sa nevedia

hrať tak, ako sa hrali napr. naši rodičia či starí rodičia. A tak som si povedala, skúsím ich vrátiť do obdobia, kde boli deti už od mala vedené k tomu, aby sa niečo naučili, boli vychované, slušné a zbierali rytierske cnosti. Aktivity, ktoré sme pre deti pripravili, mali byť prispôbené k tej dobe. Snažili sme sa nepoužívať nové materiály, ale klasiku. Drevo, kov, papier. Žiadna elektronika. Mohli si vyskúšať streľbu z luku, hod na cieľ, skoky v mechu, hod šiskou, previesť rytiera cez labyrint do hradu a iné. Pred tým ako deti šli zbierať rytierske

cnosti, nám tento čas sprítomnila Skupina historického šermu UR-SUS zo Stupavy. Deti si mohli aj zasúťažiť. Chlapci si vyskúšali, akú ťažkú kovovú rytiersku vestu museli bojovníci nosiť na sebe. A oni ju držali len v ruke a aj to bolo ťažké. Nie všetci mali takú silu, aby to zvládli. Dievčatá zase mali možnosť ukázať svoju šikovnosť a presnosť hádzaním venčeka na meč.

Po predstavení sa deti rozbehli po stanoviskách, kde na papierový plánik zbierali nálepky (cnosti). Aj pani učiteľky zobrali svoju úlohu zodpovedne a okrem prípravy disciplíny si obliekli dobové kostýmy. Po splnení disciplín dostali deti sladké odmeny a bublík. Občerstviť sa mohli džúsikom a masným chlebom s „cibulú“, ktorý pripravili naše pani kuchárky. A nechýbala ani zmrzlina. Atmosféru nám spríjemňoval DJ Keram, ktorému by sme sa touto cestou ďakovali.

A čo by sme to boli za rytierov, keby sme si nevyskúšali aj jazdu na koni. Ďakujeme za túto možnosť p. Struhárovej s dcérou Miškou. A už keď sme pri tom ďakovaní, tak veľká vďaka patrí Obecnému úradu Zohor, Základnej škole v Zohore a všetkým sponzorom. Ale hlavne deťom, pre ktoré bol tento deň zorganizovaný a oslávili ho spolu s nami. Dúfam, že sa všetkým páčilo a tešíme sa opäť o rok.

E. Dinušová, foto. B. Šteffek

Prázdniny – rozprávkový čas detstva, nočná mora rodičov!

Priatelia, tiež už sa Vám stalo, že prichádzate unavení z práce domov a keď pred dverami vlastného obydliia vyberáte kľúče z vrecka, z bytu počujete zúfalý rev Vášho dieťaťa: „Zabi ho, zabi ho!“? Vtedy máte potrebu zhodiť na dlažbu všetky tašky a rýchlosť otvorenia dverí zvyšujete na maximum, lebo sa domnievate, že Vaše dieťa je v ohrození a urgentne potrebuje Vašu pomoc.

Keď sa to stalo mne po prvýkrát, bola som vydesená, skoro pred infarktom, a tie dvere som mala chuť vyvaliť, lebo kľúč v mojej vy-stresovanej ruke ma nechcel poslúchať. No, skutočný „infarktový stav“ ma čakal až po panickom vstupe do bytu. Moje dieťa vo veku adolescenta ležalo v posteli, na nohách malo položený počítač, všade vókol neho boli odpadky zo zjedených sladkostí, na ušiach mal sluchátka, jeho prsty trieskali do klávesnice PC a slová: „Zabi ho, zabi ho!“ zjavne reval na kamaráta-spoluhráča...vtedy som mala chuť po prvýkrát v živote zabíjať aj ja!!!

No, prečo sa Vám zdôverujem s týmto zážitkom? Prichádzajú prázdniny – čas, na ktorý sa deti tešia a rodičia majú starosť navyše – kam „odpratať“ svoje ratolesti na dva mesiace, napríklad aj preto, lebo majú obavy, že počas leta sa z ich dieťaťa stane masový vrah vo virtuálnom svete hier, alebo sa ich byt, či dom bude počas letných pracovných dní meniť trebárs na Jurský park, či salón krásy pre princ- ezne a...všade neporiadok! Určite to poznáte aj Vy.

Keďže rodičia sú zvyčajne po celý rok zaneprázdnení prácou a čin- nosťami rôzneho druhu, tak sú nútení sústavnne vymýšľať všakovaké aktivity pre svoje deti, len aby sa ich detúrence doma nenudili. Neraz sme tak svedkami toho, že náš drobizg má počas roka harmono- gram bohatší ako vrcholní predstavitelia štátu. Už malé deti ovládajú minimálne dva svetové jazyky, „lietajú“ z krúžku do krúžku, ich mobil, či počítač sa stáva ich nevlastným súrodencom a rodičia sa ich boja pustiť čo len na krok, lebo sú presvedčení, že všade na nich číha ne- bezpečnosť. Za odmenu ide potom takto „ulietaná“ rodina v lete na dva týždne k moru, kde už na deti čakajú úžasné tety animátorky, aby si ich rodičia mohli nerušené vychutnať svoj „long-drink“ pod palmami. Ostatné dni prázdnin to potom istia rôzne detské tábory, alebo „nuda“ pred telkou vo vlastnej obývačke, či „playko“ v detskej izbe.

Domnievam sa, že v tomto letnom scenári chýba rodinné puto a som presvedčená, že to „naše detstvo“ bolo síce chudobné na technické vymoženosti, ale na druhej strane bolo veľmi bohaté na zážitky a naša detská fantázia pracovala na plné obrátky. Skrátka, zá- žitky sa nám núkali na striebornom podnose.

Dnes ma desí, že moje vlastné dieťa so mnou nikam nechce cho- diť, miluje atmosféru nášho bytu, keď je doma sám, a všetky aktivi- ty rodičov zaraďuje do kategórie „trápnosti dospelých“. Tak trochu mi pripomína pubertiaka Bena z knihy Babka gaunerka od Davida Walliamsa, ktorý by (citujem) „radšej zjedol vlastný šušer“, ako by sa mal zúčastniť spoločných aktivít s rodičmi. V takejto situácii ma vždy zasiahne akýsi spomienkový optimizmus a mám chuť ukázať „dnešným“ deťom, ako som preživala prázdniny ja. Nech vidia, že ži- vot funguje aj bez telky, či facebooku!

Priznávam, ja som sa tešila na letné prázdniny vždy už od septem- bra. Moji rodičia milovali výlety a cestovanie vôbec, no s cestovným pasom sa v čase totality príliš „nekamarátili“, takže jediné more, ktoré som mala možnosť v detstve zažiť, bola Zemplínska Širava. Ak sme chceli so sestrou vidieť niečo jedinečné, zobrali nás do Ochtinskej aragonitovej jaskyne. Ak by sme chceli zažiť atmosféru islandských

gejzírov, celkom určite by nás zobrali k Herlianskemu gejzíru a ak by sme chceli ísť do Amazonských pralesov, otec by nám isto ponúkol slovenskú náhradu v podobe Vihorlatského pralesa. Vlastne, otec je ešte aj dnes presvedčený, že ľudia chodia k moru a do destinácií tisícky kilometrov vzdialených, ale že majú za kopcom krásny hrad, či inú pamiatku, často ani netušia. Vraj sa „cpeme“ dobrotami všetkých kuchýň sveta, ale ako chutí poctivý chlieb s maslom, to sme zabudli!!!

(Asi bude naozaj pravdou, že typickým znakom každej starnúcej generácie, snáď už od starého Ríma, je vnímať tú mladšiu generáciu ako horšiu).

Faktom je, že v čase mojich detských prázdnin sme žiaden chees- burger, sushi, ani „čínu“ nepoznali. Tiež neboli hracie konzoly, tablety, či mobily. Vlastne, prázdniny boli kedysi riadna „makačka“ na poli pri žatve, okolo domu a okolo hospodárskych zvierat. Celé dva me- siace som bola totiž u mojich starých rodičov a babka bola klasická babka a dedko bol klasický dedko. Žiaden moderný účes, či módné výstrelky v podobe minisukne, ale kvietkovaná zástera a vyťahovaný sveter, z ktorého trčala použitá vreckovka. Obaja, hoci chorí, boli veľmi pracovití. Dedko trochu ufrflný a babka vždy všetko zlé obrá- tila na „kopec srandy“. No, vždy sa snažili naučiť nás niečo užitočné a praktické pre život a ich prejavy lásky smerom k nám (deťom) boli čisté a úprimné.

Ich dom pozostával z prednej izby, kuchyne, zadnej izby, potom druhá tzv. „letná“ kuchyňa, komora, pivnice. Za komorou, to už ste sa ocitli v hospodárskom dvore, v tesnej blízkosti bola dielňa, dreváreň, chlievy, „suché“ WC (čiže „kadibudka“) a pokračovalo to hnojiskom, „uhliarňou“ a hospodársky dvor zakončovala stodola. Za stodolou bola záhrada taká veľká a dlhá, že keď si chcel ten na začiatku záhra- dy povedať niečo s tým na konci záhrady, museli navzájom použiť minimálne dymové signály alebo Morseovku. Plot celej ich nehnu- teľnosti lemovali ovocné kríky a stromy a v záhrade bolo dlhočizné pole všakovakej zeleniny a ovocia, avšak najmä melónov rôznych druhov. No, a v tom hospodárskom dvore boli svinky, kačice, husi, králiky, holuby, asi sto sliepok a kohút, ktorému z toľkého množstva hydiny určite preplo, lebo pri vstupe do hospodárskeho dvora kaž- dého poriadne ponaháňal. Bol taký agresívny, že každá žena, ktorá sa tam ocitla, sa menila na strigu-začiatočníčku, pretože v ruke mala metlu (metla bola nevyhnutnosťou) a nekoordinovanými pohybmi sa ňou neobratne oháňala na všetky svetové strany a mali ste z nej pocit, že má zúfalú potrebu toto územie jednoducho preletieť. Ten let by sa mimochodom celkom hodil, lebo pri prechádzaní týmto dvorom by ste sa cítili ako princezná Diana v Sarajeve. Ich hospodár- sky dvor Vám totiž ponúkal atmosféru mívového poľa, kde všade hrozili náššľapné míny v podobe slepačincov a iných „voňavých šťastí- čok“. No, ja som pobyt u starých rodičov na dedine milovala a ešte aj dnes by bol pre mňa takýto pobyt určitým druhom psychohygieny a ideálnou regeneráciou od smogu, špiny a neutíchajúceho ruchu.

Milí priatelia, starí rodičia dokážu krásne obohatiť svet detí. Ak sú vitálni a radi sa o deti postarajú, je to dobré riešenie pre všetky strany. Deťom neprekáža, či si bezstarostné dni užívajú na kúpalisku, v zá- hrade u babky, či pri mori... hlavne, že nemusia do školy! Doprajme deťom, aby sa mohli samostatne realizovať a rozvíjať svoje schopnos- ti a osobnosť, aby mohli objavovať nielen všetko krásne okolo, ale aby zbierali aj negatívne zážitky. Pred realitou netreba utekať. Realitu je potrebné zažiť. Keď sme to dokázali my, oni to zvládnu určite tiež. Prežiť prázdniny cez obrazovku počítača sa našim deťom možno zdá „cool“ a „in“, no o tie pravé zážitky sa ochudobňujú. Život je vonku,

medzi priateľmi, u babky, na kúpalisku, na ihrisku...a jedného dňa, keď im už na zážitky nebude stačiť len detské ihrisko pri dome, budú chcieť okúsiť svet. Jedného dňa to už nebude len o nevinnej detskej hre, keď pred vás vaše dieťa predstúpi a povie: „Mami, drž jeden konic špagátu, ja s tým druhým pobežím do sveta a keď sa náhodou stratím, tak, mami, potiahni!“ Budete na to pripravení?! (napr. ja... špagát už mám, len tak, pre istotu)

Želám Vám spokojné prežitie letných prázdnin v zmysle Horatiovej myšlienky „Carpe diem“, cestovateľom šťastný návrat domov a...“vidíme sa“ v septembri.

Eva Bodorová

PS. Letné prázdniny mali deti pôvodne v septembri a v októbri, aby mohli pomáhať rodičom na poliach, no Jozef II. ich vďaka školskou reformou v roku 1787 presunul na letné mesiace júl a august, čo bol geniálny nápad, však?

... Farebná, či čarovná? ...

Výtvarná dielnička „MATERINKA“ funguje v našej materskej škôlke už štyri roky.

Výtvarné aktivity sú v predškolskom období dieťaťa najčastejšie realizované činnosti, prostredníctvom ktorých sa rozvíja jeho osobnosť. Vyjadruje dospelým, ako vidí svet okolo seba, alebo aký by ho chcelo vidieť. Tento proces je spontánny, vychádza z vnútornej potreby dieťaťa. Môžeme v ňom postrehnúť, aký citový postoj dieťa k svetu zaujíma.

Tento rok sme tvorili podľa spoločne vytvoreného projektu „FAREBNÁ PALETA“.

... Žeby bola čarovná ?

...Veď deti do svojej tvorby vniesli „čaro“, ktoré podnecuje túžbu poznať sám seba, svoju podobu, svoje prostredie.

Tvorivosť a zároveň predstavivosť je veľmi cenná schopnosť a nikdy sa ničím nenahradí. Závisí od zážitkov, v ktorých rozhodujú pocity, city, dojmy a zmyslové skúsenosti. Počas roka sa z nás stala taká „milá výtvarná rodinka.“ Vždy sme sa na seba tešili a spoznávali tak navzájom svoje „dušičky“.

Prevcivili sme si rôzne výtvarné aktivity a techniky, ako sú kresba, maľba, grafika, modelovanie z hliny. Deti zaujala kresba suchým a olejovým pastelom. Inšpirujúcou sa stala i maľba na textil, sklo a porcelán.

Výtvarná tvorba nie je ponímaná iba ako hra, ale zmysluplná činnosť, niečo medzi snom a detskou realitou. Dieťa vie vyjadriť vedomé i nevedomé túžby, je motivované tým, čo ho zaujíma, čo sa mu páči, alebo ho trápi.

Charakteristické znaky výtvarného prejavu vyplývajú z individuality dieťaťa, súvisia s jeho fyzickým, psychickým vývinom a skúsenosťami.

...A tie deti naozaj získali. Svedčia o tom i ich pekné „výtvary“, ktoré počas celého roka vyčarovali vlastnými rúčkami.

... Ďakujem všetkým deťom a hlavne malým kamarátom z „MATERINKY“ za úžasne prežitý spoločný čas.

Želám všetkým zdravie, šťastie, lásku v milujúcej rodine a veľa, veľa tvorivého elánu vo výtvarnom svete.

... Farebnom, či čarovnom? ...

Jana Cabadajová

Neskutočne krásne práce detí z výtvarného krúžku Materinka, ktoré s láskou a radosťou vytvorili, si mohol každý pozrieť na výstave vo vestibule Kultúrneho domu v Zohore v pondelok 25. júna. Malí umelci boli na svoje výtvarné diela nesmierne pyšní a s hrdosťou ich ukazovali svojim rodičom, súrodencom, starým rodičom, kamarátom ... Za celoročnú námahu si pre nich ich druhá „mamina“ pani učiteľka Janka Cabadajová pripravila malé prekvapenie, po ktorom ich detské oči žiarili radosťou.

Za redakciu Zohorského Hlasu by som veľmi rada popriala Janke veľa sily, tvorivých nápadov a šikovných malých výtvarníkov aj v budúcom školskom roku.

J. Ščepánková

Stavanie mostov porozumenia a dobrých vzťahov

Dňa 19. mája 2018 sa uskutočnili dva pietne akty.

Pri Pomníku padlým vojakom ČA išlo o slávnostné uvedenie obnoveného pomníka do užívania.

Pri Pomníku padlým americkým vojakom išlo o pripomenutie si udalostí, ktoré sa odohrali za našou obcou.

Zúčastnili sa ich zástupca veliteľa Vzdušných síl Ozbrojených síl SR brigádny generál Miroslav Lorinc, pani Jana Kráľová z Ministerstva vnútra SR, pán prvý tajomník Veľvyslanectva Ruskej federácie v SR Nikolaj Ryžov, pán zástupca vojenského pridelenca plukovník Alexander Vinogradov z Veľvyslanectva Ruskej federácie v SR, pán vojenský pridelenec Veľvyslanectva USA v SR podplukovník Jonathann Dunn, pán akademický sochár Alojz Drahoš – autor návrhu pomníka, pán Stanislav Orovnický s doprovodom z Kamenárstva Šamorín, hostia a obyvatelia Zohora.

Na úvod privítal pán starosta Martin Zálesňák všetkých prítomných. Po jeho príhovore nasledovali krátke príhovory, a to pána prvého tajomníka Veľvyslanectva Ruskej federácie v SR Nikolaj Ryžova, ktorý sa prihovril prítomným v slovenčine a vyjadril vďaka za starostlivosť o pietne miesta vojakov ČA. Po jeho príhovore vystúpil pán vojenský pridelenec Veľvyslanectva USA v SR podplukovník Jonathann Dunn a plynulou slovenčinou ocenil spoluprácu na spoločných projektoch pre zlepšenie porozumenia a po ňom pani Jana Kráľová z Ministerstva vnútra SR, ktorá hovorila o dôležitosti starostlivosti o pamiatky spojené s druhou svetovou vojnou, ktoré majú pripomínať našu históriu a zároveň viesť k poučeniu. Po nej vystúpil s príhovorom pán Roman Šimoník, ktorý povedal:

„Obnova pomníka bola iniciovaná v rámci sedemročného projektu s názvom Zohor včera a dnes, ktorého cieľom bolo a je priblížiť históriu obce, poučiť sa z nej, zviditeľniť významné miesta v obci, budovať hrdosť na miesto, kde žijeme a upriamiť pozornosť na osobnosti, ktoré ovplyvnili našu obec.

Obnovou pomníka sme chceli poukázať na historické udalosti a najmä nezabudnúť na obeť druhej svetovej vojny vo všeobecnosti, ale aj vo vzťahu k našej obci. Pri oslobodzovaní Zohora zahynulo 16 vojakov ČA.

Ruskí historici, na základe štúdia ďalších archívnych materiálov predpokladajú, že vojna spôsobila smrť, resp. negatívne ovplyvnila

životy 80 až 100 miliónom ľudí z republík Sovietskeho zväzu.

Ďalšou dôležitou informáciou podľa historikov je to, že druhá svetová vojna spôsobila smrť, resp. negatívne ovplyvnila životy približne pol miliardy vojakov a civilistov na celom svete.

Na obnovený pomník bol umiestnený nasledovný text:

“S vďakou a úctou spomíname na šestnástich padlých vojakov Červenej armády, ktorí bojovali za slobodu a nezávislosť Sovietskeho zväzu a Československej republiky.

Položiť vlastný život je veľká obeta.

Dnes žijeme a ochraňujeme naše deti pred extrémizmom, aby aj ony mohli žiť.“

A preto Obec Zohor ďakuje:

pánovi Nikolajovi Ryžovovi a pánovi Michailovi Mačichynovi z Veľvyslanectva Ruskej federácie v SR, pani Jane Kráľovej z Ministerstva vnútra SR, pani Soni Trybulovej, pánovi akademickému sochárovi Alojzovi Drahošovi, pánovi Martinovi Bojnanskému z Kamenárstva Šamorín a jeho kolegom, pánovi Martinovi Zálesňákovi, starostovi Obce Zohor, pánovi Jozefovi Pavláskovi, pani Ľudmile Zálesňákovej, pani Dane Valovičovej, Bratislavskému samosprávnemu kraju, Záhradníctvu KULLA, spoločnosti ŠIRECOM, spoločnosti Stavoprava, Kníhtlači Gerthofer, pánovi Jurajovi Štefanovičovi, pánovi Jurajovi Mackovičovi, pánovi Jozefovi Žembovi, Farskému úradu Zohor, Záhrade Zuzana, pánovi Roma-

novi Šimoníkovi, predsedovi OZ Zohor včera a dnes, ktorý inicioval obnovu a koordinoval všetky činnosti spojené s obnovou pomníka a ďalším, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom spolupodieľali na projekte.

Ku slávnostnému a dôstojnému priebehu prispela Čestná stráž OS SR a Vojenská hudba OS SR za čo chceme, za nás všetkých, taktiež srdečne poďakovať.

Vážené dámy a páni, určite mi dáte za pravdu, že snaha o stavanie komunikačných mostov medzi ľuďmi, porozumenie, vzájomná úcta, šírenie dobra je to, čím by sme mali žiť teraz a aj v budúcnosti a túto myšlienku by sme mali odovzdávať našim nasledovníkom.“

Po ukončení pietneho aktu pri Pomníku padlým vojakom ČA sa presunuli účastníci ku Pomníku padlým americkým vojakom, kde sa im prihovril pán vojenský pridelenec Veľvyslanectva USA v SR podplukovník Jonathann Dunn, ktorý ocenil pripomenutie si obeť

amerických vojakov. Po jeho vystúpení pán Roman Šimoník na základe informácií od pána Romana Kmenta uviedol niekoľko historických údajov o amerických vojakoch z rozsiahlejšieho materiálu.

Dňa 17. októbra 1944 z talianskej vojenskej základne Pantanella vzlietlo lietadlo B-24 Liberator s cieľom bombardovať ropnú rafinériu a vojenské sklady vo Viedni.

Bombardovanie malo za cieľ znížiť zásoby nepriateľa, a tým napomôcť rýchlejšiemu ukončeniu vojny. Pri bombardovaní dostalo lietadlo zásah a zrútilo sa pri obci Zohor. Pred pádom lietadla ôsmi z desaťčlennej posádky vyskočili na padákoch z lietadla. Sedem ich bolo zajatých a ôsmy sa nikdy nenašiel. Dvaja členovia posádky, kapitán lietadla nadporučík John Fassnacht a štábný seržant Merton Haigh zahynuli v jeho troskách.

Ďalšími členmi posádky boli: poručík Cunningham, poručík Witt, poručík Lindsay, seržant Shadden, seržant Hutchinson, seržant Krogstadt, seržant Lousdorf a seržant Clark.

Siedmi americkí vojaci po zajatí a výsluchoch boli premiestňovaní po viacerých zajateckých miestach a táboroch v Európe a slobody sa dočkali v tábore Stalag Luft VII pri Mníchove.

Mimochodom, pred príchodom nemeckých vojakov, boli Zohorčania pri jednom americkom vojakovi a pán Jozef Rybár sa mu prihovril po anglicky a dal mu cigaretu na upokojenie, lebo sa triasol.

Než ho nemeckí vojaci odviekli, mierne sa pousmial a poďakoval sa Zohorčanom za prívetivosť.

Dvoch mŕtvych amerických vojakov pochovali Zohorčania s pocitami na cintoríne. V októbri 1946 boli telá exhumované a prevezené na cintorín spojeneckých vojakov - letcov vo francúzskom St. Avold.

Po vojne, pán František Kliment, keď sa obnovilo poštové spojenie s USA, napísal svojej sestre do Milwaukee list, aby sa pokúsila zistiť adresy, kde žijú rodičia padlých amerických vojakov. V liste boli uvedené mená vojakov, identifikačné čísla, fotografie vraku lietadla a dôstojného hrobu, ktorý postavili Zohorčania. Elizabeth Schmellová napísala na ministerstvo vojny do Washingtonu a o niekoľko dní jej prišla odpoveď.

Zhodou okolností matka štábného seržanta Haigha, pani Rose Westerová, bývala v taktiež Milwaukee, o niekoľko ulíc ďalej od pani Schmellovej. Tá jej odovzdala všetky informácie a pani Westerová povedala:

„Dúfam, že niekedy navštívim hrob môjho syna a poviem tým obdivuhodným ľuďom v Zohore, ako veľmi si cením, čo urobili.“

O udalosti pri Zohore písala aj americká tlač, ktorá nešetřila slovami chvály na obyvateľov záhorskej obce.

Na oboch pietnych aktoch sa zúčastnil štáb RTVS a príspevok si môžete pozrieť na: <http://www.rtvsk.sk/televizia/archiv/12957/156767#2244>

Na záver si dovoľujeme poďakovať pracovníkom Povodia Dunaja pánovi Ing. Róbertovi Macekovi, pánovi Ing. Branislavovi Vlčekovi a pánovi Františkovi Kovárovi za zabezpečenie opravy prístupovej cesty ku Pomníku padlým americkým vojakom a za ďalšie terénne úpravy.

Toto je príspevok nás všetkých pri stavaní mostov porozumenia a dobrých vzťahov.

*Roman Šimoník, iniciátor a koordinátor projektu
foto: J. Mackovič*

Fotografie vojakov

Vážení občania, v tomto roku OcÚ Zohor v spolupráci s Ministerstvom vnútra SR a OZ Zohor včera a dnes plánujú obnoviť Pomník padlým vojakom prvej svetovej vojny pochádzajúcim zo Zohora.

Nakoľko sú niektoré fotografie vojakov pôsobením poveternostných podmienok poškodené, dovoľujeme si vás požiadať o zapožičanie fotografií vašich predkov na naskenovanie. Fotografie budú následne vrátené ich majiteľom. Ďakujeme vám vopred za vašu ústretivosť.

Karol Zettel, starosta obce Zohor v období I. ČSR.

Karol Zettel

Jedným zo zohorských občanov, ktorí sa v prvej polovici 20. storočia výraznejšou mierou zapísali do histórie obce, bol obchodník Karol Zettel.

Narodil sa 12. júla 1874 v Zohore. Jeho otec Karol Zettel pochádzal z rakúskej obce Untersiebenbrunn, kde sa narodil 4. júla 1827 v rodine pastiera oviec Ignáca Zettela. Karol Zettel st. si zobral za manželku Zohorčanku Alžbetu Jurkovičovú. Manželia bývali po svadbe v podnájme na Dolnom konci na vtedajšej adrese Zohor 71, kde sa im narodil syn Karol.

Alžbeta Zettlová,
rodená Jánošová

Bol to dom, ktorý podľa katastrálnych záznamov z roku 1854 vlastnil Lazar Nasch. Bol to majiteľ hostinca, ktorý prevádzkoval v budove terajšej Osvetovej besedy na ulici Dolná. Karol Zettel ml. sa zosobášil 23. februára 1898 v Zohore s Alžbetou Jánošovou, dcérou Michala Jánoša, správcu károlyovských majerov Ferdinandhof (Nándyház) a Geraldin majer (Piesky). Brat Michala Jánoša, Štefan, bol organista a riaditeľ ľudovej školy v Hochštetne (Vysoká pri Morave). Hochštetňania na neho spomínali ako na obetavého národovca, ktorý v dobe maďarizácie učil deti slovenské piesne.

Manželstvo Karola Zettela a Alžbety Jánošovej bolo bezdetné. Bývali na adrese Zohor 60 (dnes Dolná 91), kde mali zároveň aj obchod

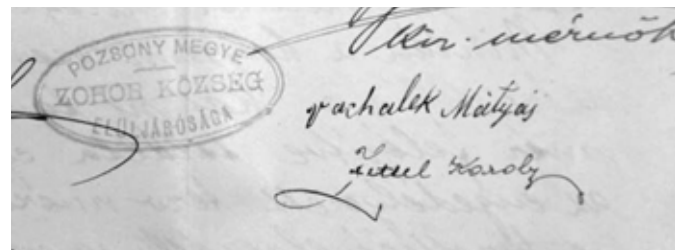

Dom Zettlovcov na terajšej adrese Dolná 91

s potravinami. Vedľa sa nachádzala kováčska vyhňa Mareka Kimličku. Karol Zettel bol svedkom pri sobáši Alžbetinej sestre Márii Jánošovej, ktorá sa v roku 1906 vydala za vdovca s dvomi malými deťmi, zohorského kováča Jozefa Masaroviča. Svedkom Jozefa Masaroviča bol manžel jeho sesternice, zohorský notár Jozef Laffers. Manželia Masarovičovi mali spolu osem detí, ktorým boli Zettelovci krstnými rodičmi.

Karol Zettel sa popri vedení obchodu angažoval aj vo verejnom živote. Podľa zápisnice obecného úradu od roku 1906 mal na starosti obecné financie. Keď v rokoch 1907 a 1908 obec rekonštruovala a pristavovala školu, vystupoval spolu so starostom Matejom Vachálkom a notárom Jozefom Laffersom ako štatutár obce pri jed-

naniach s úradmi a pri uzatváraní zmluvy s dodávateľskou stavebnou firmou Stern a Glaser z Malaciek. Aj keď bol jeho otec Rakúšan, Karol vyrástol už v Zohore a bol vychovaný v slovenskom národnom povedomí. Vo svojich publikovaných spomienkach sa o ňom zmieňuje vtedajší slovenský poslanec uhorského parlamentu Ferdiš Juriga ako o jednom z tých Zohorčanov, ktorí ho obetavo podporovali vo voľbách v roku 1906 pri jeho predvolebnej kandidátke. Karol Zettel bol aj členom Hasičského zboru, pričom istý čas zastával aj funkciu jeho veliteľa. Za starostu Zohora ho prvý raz zvolili v roku 1926 a túto funkciu vykonával nepretržite až do roku 1938, keď ho vystriedal mladý ambiciózný zohorský farár Alojz Zemaník. Napriek tomu, že vtedajšie časové nároky na výkon funkcie starostu neboli také ako dnes (funkcia starostu nebola zamestnaním), nemohol sa naplno venovať obchodu, ktorý ich s manželkou živil. Zabezpečoval síce zásobovanie a účtovníctvo, ale väčšinou v ňom predávala jeho manželka Alžbeta a od roku 1930 až do jeho smrti v roku 1939 jeho neter a krstná dcéra Rézina (Terézia) Masarovičová. Rézina počas svojho života často spomínala na svojho strýka Karola a vždy pridala nejakú úsmevnú príhodu.

Podpis člena obecnej rady pre financie Karola Zettela na zmluve o rekonštrukcii školy zo dňa 7. 8.

Ako významný hodnotíme jeho podiel pri zabezpečovaní výstavby školy (dnešnej budovy obecného úradu) v rokoch 1933 – 1934, pričom legislatívna príprava stavby sa z politických dôvodov predložila už od roku 1930.

Osemnásteho novembra 1934 zomrela Zettelova manželka Alžbeta ako päťdesiatosemročná na zápal pľúc. Karol Zettel však nebol dlho vdovcom. Dvanásteho augusta 1935 sa zosobášil v moravskej obci Bzenec (okres Hodonín) s o tridsať rokov mladšou Růženu Suchánkovou, narodenou 11. februára 1904 v Bzenci zámočníckemu majstrovi Jánovi Suchánkovi a jeho manželke. S Růženu sa Karol Zettel poznal cez spomenutú rodinu Masarovičovcov od jej detské-

Na svadbe v Bzenci. Vpredu ženích s nevestou, vľavo Alojz Zemaník, za ženichom Rézina Masarovičová

ho veku. Celé sa to udialo tak, že v roku 1913 dostal Jozef Masarovič ponuku pracovať ako kováč na veľkostatku v Rakúskej obci Angern, kam sa aj s manželkou Máriou a piatimi deťmi zo Zohora presťahovali. Taktiež aj Jan Suchánek s manželkou a štyrmi deťmi prišiel zo Bzenca do Angernu. Jedným z jeho detí bola deväťročná Růžena. Jozef Masarovič a Jan Suchánek sa stali nielen spolupracovníkmi, ale aj susedmi, pretože bývali v dome pre zamestnancov veľkostatku. Masarovičovcom sa tam narodili ďalšie štyri deti, ktorým boli krstnými rodičmi Karol a Alžbeta Zettelovci a Suchánkom sa narodili

Karol Zettel s neterami Rézinou (vľavo) a Štefániou Masarovičovými vo Viedenskom Prátri.

tri deti, pričom krstnými rodičmi boli Jozef a Mária Masarovičovi. Zettelovci často navštevovali Masarovičovcov v Angerne, pričom sa vždy družne stretali aj s rodinou Suchánkovou. V roku 1920 sa vrátili obe rodiny domov, do nedávno vzniknutého Československa. Po návrate sa Masarovičovi a Suchánkovci navštevovali i naďalej a ich deti trávili spoločné prázdniny striedavo v Zohore a v Bzenci. Rodinné puto formou krstného rodičovstva medzi potomkami Suchánkovcov a Masarovičovcov existuje dodnes. Bolo teda úplne prirodzené, že Karol Zettel poznal Růženu Suchánkovú od jej detstva. Zo spomienok Růženy sme sa dozvedeli, že bola zasnúbená s chlapcom, ktorý sa smrteľne zranil pri gymnastickom vystúpení na „VIII. Vše-sokolskom slete“ v Prahe na Strahove v roku 1926 (od roku 1955 to boli Spartakiády). Táto udalosť v nej zanechala hlbokú stopu, a preto nenadväzovala ďalšie známosti. Až ako tridsaťjedenročná sa vydala za šesťdesiatjedenročného vdovca Karola Zettela.

Na záver voľne uvedieme niekoľko spomienok Réziny Masarovičovej:

„Počas jednej z pútí do Marianky sa nám stala úsmevná príhoda. So strýkom Karolom a pánom farárom Alojzom Zemaníkom sme išli do kostola, ale bola v ňom veľká tlačienica. Niesli sme so sebou tašku s jedlom a pitím a bolo zrejmé, že sa s ňou dovnútra nedostaneme. Pán farár Zemaník však dostal spásny nápad. Navrhol, aby sme tašku s jedlom položili vedľa kostolných dverí, on na ňu položí svoj breviár a farársku čiapku, a vtedy vraj isto nič nezmizne. Tak sme aj urobili. Keď sme však vyšli z kostola, aké bolo naše prekvapenie – pri dverách nás čakal osamotený breviár a čiapka ležala na ňom.“

„Keď som pracovala v obchode u strýka, cez obedňajšiu prestávku som pražila na sporáku palacinky. Okrem mňa bol doma len strýko Karol, ktorý vybavoval písomnosti. Potrebovala som si odbehnúť do záhrady pre vňať do polievky a poprosila som ho, či by nedal pozor na doprážajúcu sa palacinku. Keď sa bude jej stred dvíhať, stačí ju popichať vidličkou. Keď som sa o malú chvíľku vrátila, strýko sedel za papiermi a usmieval sa pod fúzy. Hneď som tušila, že môžem očakávať nejaké huncúctvo. A naozaj – moja palacinka si hovelala na

panvičke, priatžená kvichom – závažím z obchodu, vraj aby sa ne-dvíhala.“

„Strýko Karol si robil účtovníctvo v obchode sám. V tom čase boli malí živnostníci zvyknutí sčítovať a násobiť položky veľmi rýchlo, všetko takzvané od ruky. Strýko vedel neuveriteľne rýchlo sčítať ako koľvek dlhý stĺpec čísel nad sebou. Ak zákazník zistil chybu a bolo to v jeho neprospech, samozrejme mu strýko peniaze vrátil. Ak to však bolo v neprospech strýka, ukázal sa ako grand a nechcel od zákazníka prijať peniaze naspäť. Tvrdil, že to je jeho chyba a bude ho to nútiť, aby si dával väčší pozor.“

„Spolu so strýkom som počas jeho funkcie starostu prichádzala do kontaktu s viacerými ľuďmi, ktorí sa neskôr stali známimi. Začiatkom tridsiatych rokov chodieval na prázdniny do Zohora ešte ako chlapec Gustáv Valach. Navštevoval svojho strýka Michala Valacha, ktorý bol v rokoch 1927 – 1934 zohorským farárom. Gustáv Valach sa neskôr preslávil ako známy slovenský herec. Taktiež Malačan Ľudo Zúbek pracoval začiatkom tridsiatych rokov v zohorskej banke ako úradník. Je známy ako slovenský spisovateľ, ocenený titulom zaslúžilý umelec. Do roku 1927 bol učiteľ Jozef Kišon riaditeľom zohorskej školy a zároveň tu učila jeho manželka Mária, rodená Mézešová. V Zohore vyrastala aj ich dcéra Mária, neskoršia operná speváčka Mimi Kišonová Hubová.“

„Strýko bol vášnivým poľovníkom, obzvlášť rád poľoval na kačice. Raz sa stalo, že v poľovnom zápale vystrelil na kačicu, letiacu nízko nad kukuričným poľom a niekoľko brokov zasiahlo pracujúceho majiteľa poľa, ktorého strýko vo vysokej kukurici nezbadať. Zraneného zobral samozrejme ihneď na ošetrovanie k lekárovi a zaplatil mu odškodné. V tej dobe bolo v Zohore zvykom vtípnym spôsobom pranierovať rôzne neudhy spoločnosti formou tzv. Kukátka. Bolo to vystúpenie, ktoré sa konalo raz ročne na tanečnej zábave v hostinci U Cabadaja (dnešná Osvetová beseda). Takže miestni vtípkovia okrem iných aktérov si zgustli na výbornom starostovom streleckom umení, ktorý namiesto kačice trafil človeka.“

„Žiaľ, strýko Karol na svoju poľovnícku záľubu doplatil životom. Často chodil poľovať so svojím poľovníckym psom na kačice do okolitých močiarov. Na jednej z poľovačiek, bolo to v polovici októbra 1939, zostrelil kačicu, ktorá padla do vody. Keďže pes odmietal ísť pre kačku do studenej vody, strýko odrezal z neďalekého porastu konár a snažil sa ju k sebe pritiahnúť. Pošmykol sa však a po pás vletel do vody. Než prišiel domov, veľmi sa podchladil. Dostal silný zápal dolnej časti tela, ktorému podľahol.“

Zomrel 25. októbra 1939, mal šesťdesiatpäť rokov a bol pochovaný na zohorskom cintoríne.

Použité zdroje.

MACEJKA M., VRABLEC P. a kol.: ZOHOR, vydal Obecný úrad Zohor, 2014, 231 strán, ISBN 978-80-971620-8-5.

Štátny archív v Bratislave: Hlavný slúžny 1911, krabica 27

<http://actapublica.eu/> matriky obce Bzenec v Českej republike

<http://data.matricula-online.eu/en/> matriky obce Unersiebenbrunn v Rakúsku

<https://www.familysearch.org/> matriky obcí Zohor a Vysoká pri Morave

Mgr. Terézia Pavlásková
Ing. Jozef Pavlásek

Zo života DIVADELNÉHO SPOLKU ŠÁCHOR

Milí čitatelia, priaznivci kultúry a stáli či budúci diváci našich predstavení, vitajte pri ďalšom pokračovaní článku o dianí v našom divadelnom Spolku Šáchor.

V predošlom článku sme vám písali o tom, ako sa v marci pripravujeme na vystúpenie v Boleradiciach, „Olympe“ českých ochotníkov. Prípravy boli dôkladné, ale i tak sme trpeli, či nám niektorá z herečiek, hercov a speváčiek neochorie. Marec bol už taký, kašeľ sem, chrípka tam. I keď bolo čo chystať, miesto v živote nášho súboru majú i naši kamaráti divadelníci. Dostali sme pozvánku od Divadelného souboru SVATOPLUK z Hodonína na očakávanú premiéru ich novej divadelnej hry PLEJTVÁK. 28. marca sme sa pekne krásne vystrojili a i keď bola streda, šup ho do Hodonína. Názov PLEJTVÁK by sme mohli do slovenčiny preložiť ako druh veľryby Vráskavec. Je to divadelná hra z pera dramaturga činohry českého Národného divadla Milana Šotka, ktorý je držiteľom ceny Alfreda Radoka za najlepšiu pôvodnú českú hru roka 2013. A obsahom hry bolo, ako doktor Struna, český vlastenec, prispeje zásadným dielom na zakúpenie kostry Vráska vca pre práve novo vybudované Národné múzeum. Keď má byť kostra konečne umiestnená, zistia že sa tam nezmestí. Predstavenie bolo vtipné a plné metafor odvolávajúcich sa na historické reálie. Herci predviedli pekný výkon a boli patrične ocenení potleskom publika, ktoré zaplnilo celú sálu. Po predstavení nasledovala malá recepcia, ktorej sa zúčastnil primátor Hodonína, poslanci a i sám autor hry, ktorý docestoval z Prahy. Recepcia sa niesla v duchu gratulácií, ale i rozhovorov o divadle a živote. Bolo to veľmi krásne a obohacujúce.

Návšteva Hodonína

Herci z úspešnej premiéry PLEJTVÁK

Bláznivý apríl sme odštartovali návštevou veselohry v Slovenskom národnom divadle. Išlo o slovenskú klasiku – Zmierenie alebo dobrodružstvo pri obžinkoch od Jána Palárika. Na jednoduchej scéne vynikli bohaté kostýmy aj krásne ľudové kroje, no asi najviac v pamäti utkveli výkony Dana Heribana a Milana Ondříka, ktoré v sále vyvolávali výbuchy smiechu, no aj suchý humor a snaha o „hoch Deutsch“ v podaní slúžky, ktorú hrala Jana Olhová. Celé predstavenie doprevádzala Cimbalová ľudová hudba Maroša Mikuša a profesionálni tanečníci, ktorí predviedli magickú choreografiu s kosou a hrablami.

Nám však nešlo len o zábavu, ale aj vzdelávanie, preto sme do divadla prišli skôr, aby sme sa porozprávali s lektorkou dramaturgie, prezreli si zákulisie, prípravu scény a v neposlednom rade sa dozvedeli viac o hre, okolnostiach jej vzniku, súvislostiach s dnešnou dobou, motívami režiséra a mnohom ďalšom. Spolu sme v divadle strávili vyše päť hodín, no čas rýchlo ubehol a nám sa tak skončila prvá časť výchovno-vzdelávacieho projektu, o ktorom sa viac dozviete v závere článku.

Návšteva SND edukačný program

Účinkovanie v BOLERADICIACH apríl 2018

V posledných novinách sme spomínali postupovú súťaž Divadelné konfrontácie v Pezinku. Danú súťaž sme nemohli absolvovať z organizačných dôvodov. Nevadí, veríme, že budúci rok sa nám podarí zúčastniť.

O to viac sme sa ale tešili na reprízu hry Brievár teciny Franciny, ktorú sme odohrali 14. apríla v moravských Boleradiciach na pozvanie domáceho Divadelného spolku bratří Mrštíků. Tradícia tamjšieho ochotníckeho divadla trvá už vyše 120 rokov a sú jedným z mála súborov, ktorý má k dispozícii vlastnú budovu. O to väčší bol pocit zodpovednosti v nás, aby sme dobre reprezentovali seba aj našu obec Zohor a aby nám vypredané hľadisko rozumelo. Našťastie sa obavy ukázali ako neopodstatnené, scénu aj svetlá sme stihli pripraviť akurát včas a už od prvej scény publikum tleskalo. Veľký úspech zaznamenali naše večne mladé speváčky, návštevníci ocenili kulisy, hudbu a herecké výkony, čoho dôkazom je, že mnohí si po záverečnej scéne utierali slzy.

Mesiac máj znamená lásky čas a my sme ho otvorili hneď prvý víkend reprízou hry Brieviár teciny Franciny v Zohore. Príbeh lásky si našiel svojich divákov, ktorí hercov za ich presvedčivý výkon odmenili potleskom. Ďalšia repríza Brieviáru bude až v novembri v rámci festivalu TRAKTÉR 2018 – 3. ročník a bude zaradená do programu celoeurópskej akcie Noc Divadiel, ktorú na Slovensku organizuje Di-

vadelný ústav z Bratislavy v spolupráci s divadlami. Náš spolok sa rozhodol tento rok zapojiť a okrem samotného predstavenia na vás čaká aj ďalší program, ktorého detaily sa dozviete neskôr.

Týždeň po repríze sme si išli oddýchnuť a zabaviť sa k našim kamarátom z druhej strany Karpát, do Častej. Divadlo na kolene premiérovalo autorskú komédiu ich režisérky Lily Neshodovej s názvom Peškovci. S touto hrou sa predstavia aj v novembri na festivale a my sa už teraz na nich tešíme.

V rámci návštev divadiel, ktoré sme pozvali na pripravovaný festival sme prvého júna zavítali do Břeclavi na pozvanie divadla Břetislav na reprízu ich najnovšej hry Romeo a Julie. Shakespearovská klasika môže byť pre ochotnícke súbory zradná, ale kolegovia z Břeclavi ju zahráli bravúrne, s výrazným hereckým prejavom nielen hlavných protagonistov, a veľkým fyzickým vkladom do väčšiny scén. Herci využívali nielen javisko, ale hrali aj medzi divákmi. Inscenácia vychádza z prekladu Martina Hilského, ktorý zachoval Shakespearove rýmy, no dej sa preniesol do prostredia juhomoravskej dediny 12. storočia. Zobrazuje dva znepríatelené vinárske rodiny.

Hra PEŠKOVCI Divadla na kolene, Častá

JRD Lozorno exkurzia v kravíne

Družstevníčky JRD ŠÁCHOR

Keďže nielen divadelným umením je človek živý, ale aj mliekom, vybrali sme sa na druhý deň na exkurziu do Poľnohospodárskeho družstva Lozorno, kde pracuje naša herečka Mirka Jurkovičová ako zooteknička. Chceli sme sa dozvedieť viac o jej práci. Aj takúto akciu sme poňali divadelne a s patričnou dávkou humoru sme si obuli

gumáky, obliekli biele plášte a chlapi si dali ručníky na hlavy. Kravy si najskôr mysleli, že prišli veterinári, ale neskôr si na našu prítomnosť zvykli a nenechali sa pri dojení, kŕmení, ani iných aktivitách rušiť. Je prekvapujúce ako informatizácia zasiahla aj živočíšnu výrobu, všetky kravy majú obojok s čipom na bezdrôtový prenos informácií, ktoré si dojací stroji automaticky načítajú. Ale najviac fascinujúce boli pre všetkých aj tak malé teliatka. Sú nekonečne krásne, nevinné a milé.

Divadelný festival, aj keď v inej podobe, robí aj Divadlo na kolene v Častej s názvom FESTEÁTRO. Tento rok už 14. ročník. U nich prebieha festival len v jeden deň a odohráva sa na nádvorí pred obecným úradom pod veľkými stanmi. Počasie vyšlo skvelé, bez vetra a dažďa a tak sme si mohli v klude vychutnať predstavenia zúčastnených ochotníckych súborov. Predstavili sa ochotníci z Cífera, Dolnej Krupej, Modry a samozrejme aj domáci súbor. Okrem skvelého počasia mali aj skvelé publikum, ktoré reagovalo, smialo sa a miestami aj napovedalo, keď si herec pri zložitej zámene postáv už nevedel spomenúť na meno. Nadviazali sme nové známosti, vymenili si skúsenosti a veľmi ťažko a dlho sa lúčili. Divadelná rodina jednoducho nepozná hranice a niekedy ani čas.

Záver našej divadelnej sezóny patril vzdelávaniu sa. Vďaka podpore pána starostu a poslancov našej obce Zohor sme sa zúčastnili druhej časti výchovno-vzdelávacieho programu, ktorý organizovalo Slovenské národné divadlo (SND). Dňa 24. júna sme sa tešili na stretnutie s lektorkou dramaturgie SND Miriam Kičiňovou, ktorá nám ešte pred zhladnutím samotného predstavenia vysvetlila pozadie príbehu, jeho postáv, interpretácie diela a všeobecných princípov fungovania divadla. Predstavila nám autora divadelnej hry v rôznych kontextoch, priblížila poetiku danej inscenácie, spôsob tvorby režiséra a interpretáciu diela. Venovali sme sa aj všeobecným princípom divadelnej tvorby a fungovania divadla. Pre druhú časť sme vybrali hru Leva N. Tolstoj Vojna a mier, aby sme sa okrem veselohry venovali aj inscenovaniu drámy a lepšie pochopili jej princípy a zákonitosti.

Dovoľte aj nám zablahoželať speváckemu súboru VERNOSŤ, ktorý oslávil 40. výročie svojho vzniku. Pod taktovkou Kornélie Róhrerovej teda našej milej Nelky. Dievčatá ďakujem Vám, že sme mohli 15 rokov, ktoré s nami v divadle spievate, prežiť toľko a toľko nádherných chvíľ, počas ktorých ste naše predstavenia a život obohatili krásnymi piesňami z vášho širokého repertoáru. Ste ako slnko, ktoré nám žiari a rozdáva radosť. Nech Vám to ešte dlho dlho takto spieva. To Vám želajú všetci divadelníci z Divadelného spolku Šáchor. ŽIVIO.

A na záver vám prajeme milí čitatelia a milí herci pekné leto a divadelné prázdniny, ktoré si aj my užijeme pri vode, aby sme si oddýchli a mohli sa takto po prázdninách v septembri opat stretnúť a otvoriť už našu 20. divadelnú sezónu, v ktorej náš súbor v roku 2019 oslávi 20 rokov fungovania.

Za DS ŠÁCHOR Andrej Lacko a Martin Bartoš.

Darovanie krvi

Júnove darovanie krvi sa uskutočnilo dňa 15. 06. 2018 v piatok o 08:00 hod. Aj napriek zmene termínu zo strany NTS bolo aj toto darovanie úspešné a prišlo darovať krv 26 darcov, z ktorých len 4 po konzultácii s lekárom dohliadajúcim na zdravotný stav darcov neprešli do záverečnej časti odberu krvi a to samotného darovania. To, čo nás veľmi teší, je, že aj tento raz prišli úplne noví darcovia, ktorí boli prevažne z okolitých dedín. Títo darcovia boli zaregistrovaní s ich súhlasom do miestnej evidencie bezpríspevkových darcov krvi.

V tento deň sa uskutočnila aj planovaná návšteva žiakov Základnej školy v Zohore. Na darovanie krvi prišli pozrieť žiaci 7. a 8. ročníka v sprievode pani učiteľky Križanovej. Počas návštevy sa im venovala pani lekárka, ktorá im vysvetlila všetko potrebné o darovaní krvi a odpovedala na ich zvedavé otázky. Je dôležité pracovať s mladými, aby sme aj do budúcnosti mali možnosť si pomáhať aj tou najcennejšou tekutinou a toto je tá najlepšia možnosť, keď to deti vidia naživo a dostanú k tomu kvalitnú prezentáciu.

Po darovaní krvi bolo pre darcov prichystané občerstvenie.

Chcel by som sa poďakovať všetkým darcom krvi a tým, čo sa podieľali na organizácii júňového termínu odberu krvi (Obec Zohor,

pohostinstvo Tigrík, OZ „A proč né“ a miestnemu spolku ČĽK).

Za celý Spolok Červeného kríža v Zohore chceme vysloviť veľkú vďaku manželom Kumpánovým za príspevok k úspešnej propagácii odberov krvi v našej obci formou veselých videoupútavok, ktoré si môžete pozrieť na facebookovej stránke Spolku Červeného kríža v Zohore: www.facebook.com/cervenyrkizzohor/

Šubjak

Zdravý chrbát a SM systém

Pred približne pol rokom sme sa mali možnosť od MUDr. Igora Bukovského dozvedieť niečo o zdraví nášho tráviaceho systému. Na toto úspešné podujatie sa Miestny spolok SČK rozhodol nadviazať a pripravil pre svojich členov a širokú verejnosť nemenej zaujímavú tému, a to „Zdravý chrbát“. Prečo práve táto téma?

Ochorenia chrbtice sa považujú za civilizačné a trpí nimi približne 80 % populácie, spôsobujú druhú najvyššiu príčinu práceneschopnosti a invalidity. Ale čo trápi bežnú populáciu asi viac, je to, že spôsobujú častokrát výraznú bolesť a pohybové obmedzenie a tým znižujú kvalitu života. Určite to mnohí z nás zacítili aj na vlastnej „chrbtici“.

Privítali sme medzi nami MUDr. Richarda Smiška, českého neurológa, športového lekára a fyzioterapeuta, autora svetoznámej rehabilitačnej metódy SM systém (Stabilizácia Mobilizácia), známej aj pod názvom Špirálová stabilizácia (SPS). Názorne nám ukázal následky, ktoré môže spôsobiť neliečená alebo zle liečená skolióza chrbtice. Pre porovnanie sme videli aj výsledky poctivého cvičenia, pomocou ktorého sa vytvára a posilňuje tzv. svalový korzet, ktorý napomáha v liečbe nielen pri skolióze, ale aj hernii medzistavcovej platničky. Takisto má táto metóda viditeľné pozitívne výsledky aj na výkonnosti športovcov, ktorí pri nerovnomernom zaťažovaní svalov častokrát môžu byť naopak vyradení z aktívneho športového života.

MUDr. Smíšek, uvedomujúc si možné katastrofické následky súčasného spôsobu života „počítačových“ detí, sa rozhodol, že sa zameria aj na základné školy a v Českej republike už existuje niekoľko pilotných projektov, ktoré priniesli kompenzačné cvičenia pri dlhodobom sedení v škole aj doma, na hodinách TV sa deti učia cvičiť metódu SM.

Na konci sme mali možnosť si prakticky precvičiť niektoré skupiny cvičení pod vedením skúseného učiteľa, zakúpiť si knihy, CD a cvičebné pomôcky.

Podujatie sa mohlo uskutočniť aj vďaka p. Ing. Grosseovej - Florekovej zo štúdia DIO-VITA s.r.o. z Lozorna, ktorá nás nakoniec oboznámila s pripravovaným cvičením SM systému od septembra tohto roku v našej telocvični.

Dúfame, že podujatie splnilo aspoň trochu vaše očakávania. Ďakujeme za spoluprácu Obecnému úradu v Zohore, manželom Štefanovičom za ozvučenie a vám ostatným za hojnú účasť a podporu.

Výbor Miestneho spolku SČK

foto: J. Mackovič

Čo nové v našej škole

10. 5. – 7. 6. – Súťaž

„Mladý záchranár civilnej ochrany“

Dňa 10. 5. sa naši žiaci zúčastnili na okresnom kole súťaže Mladý záchranár CO v Malackách. V tejto komplexnej súťaži treba preukázať teoretické znalosti a praktické zručnosti z rôznych oblastí – zdravotná príprava, mimoriadne situácie, hasenie požiaru, strielanie zo vzduchovky, behanie. Pani uč. A. Hubeková zostavila a pripravila dve štvorčlenné družstvá. V družstve A sa nachádzali už ostrieľaní súťažiaci Timea Valovičová, Katarína Šimoníková, Šimon Vachálek a Marko Zeman z 8. B. V mladšom družstve B boli Alexandra Šimoníková, Iva Matoušková, Jakub Slezák a Martin Cenko z 6.B. Družstvo B sa v okresnom kole umiestnilo na 7. mieste a družstvo A na 2. mieste s postupom na krajské kolo. Cez krajské kolo v Senci, ktoré sa konalo 25. 5., sa prebojovali zo 4. miesta na celoslovenské kolo, kde sa im 7.6. podarilo obsadiť 6. miesto z 26 zúčastnených družstiev. Keď zväžime, že sa na okresných kolách na celom Slovensku zúčastnilo 813 družstiev, je to úžasný úspech a reprezentácia našej školy. Všetkým mladým záchranárom úprimne blahozeláme!!!

28. 5. Atletika – okresná súťaž mladších žiakov

Dňa 28.5. sa naši športovci vydali do Malaciek zasúťažiť si. Súťažilo sa v rôznych atletických disciplínach – šprint, beh na dlhšie trate, skok do diaľky, skok do výšky alebo hod kriketkou. Z našej školy p.uč. A. Hubeková na súťaž zobrala 11 žiakov, z toho 3 dievčatá a 8 chlapcov. A ako to dopadlo? Blahozeláme Alexandre Šimoníkovej, ktorá sa v behu na 300 metrov získala krásne 2. miesto.

4. 6. – 8. 6. Týždeň s anglickými lektormi

„Hello, how are you?“

... Tak toto nás sprevádzalo celý týždeň na každom kroku. Môžu za to 4 lektori z jazykovej školy Talk Talk v Bratislave – Richard, Ellie a Helen z Veľkej Británie a Hailey z USA. Každý, kto sa prihlásil na konverzačný kurz, zažil týždeň hier, súťaží, kvízov, projektov a samozrejme angličtiny. Na prvom stupni mali deti 2 hodiny konverzácie denne – 10 hodín, na druhom stupni 3 hodiny denne – spolu 15 hodín. Aj tí, čo sa zo začiatku troška báli, sa do konca týždňa osmelili a rozprávali. Sme veľmi radi, že aj keď sme malá škola na dedine, máme možnosť stretávať a rozprávať sa s „native speakers“, veď schopnosť komunikovať v angličtine je v súčasnosti veľmi dôležitá.

21. 6. Oceňovanie víťazov okresných kôl olympiád

Okresné kolá olympiád organizuje každý rok Centrum voľného času v Malackách. V júni potom vždy oceňuje najúspešnejších riešiteľov. Tento rok boli ocenení siedmi žiaci z našej, ktorí sa umiestnili na popredných miestach v matematických súťažiach a v angličtine. Boli to Alexandra Villkusová, Miška Tóthová, Tomáš Dudek, Karolína Ďatlová, Timea Valovičová, Daniel Valovič a Sebastián Benkovič. Všetkým blahozeláme a ďakujeme, že tak krásne reprezentujú a zviditeľňujú našu školu.

E-TWINNING PROJEKT – The Modern Cinderella

Tento rok sme sa zapojili do medzinárodnej spolupráce škôl na internetovej stránke E_TWINNING s našimi ôsmakmi v rámci hodín angličtiny s p. uč. Valovičovou. Hlavnou témou projektu bola myšlienka, ako by skončili tradičné rozprávky, keby sa udiali v dnešnej dobe. Projekt prebiehal od októbra do mája a zapojilo sa do neho 5 škôl: Genova – Taliansko, Kaštel Gornilica – Chorvátsko, Arnneville – Francúzsko, Kecioren – Turecko a naša ZŠ Zohor. Spoločným jazykom na komunikáciu bola samozrejme angličtina.

Naše decká pracovali v 4 tímoch. Najprv sme vytvorili prezentácie o našej škole, o Zohore a o Slovensku, a tiež sa krátko predstavili jednotliví členovia tímu. Využili sme na to program Picassa, s ktorým sme sa zoznámili na hodinách informatiky. Ďalším krokom bolo spracovanie tradičných rozprávok v angličtine – O troch prasiatkach, Soľ na zlato, Traja zhavranení bratia a O škaredom káčatku. Tieto boli ručne napísané a doplnené originálnymi ilustráciami. Treťou etapou bolo vymyslieť a spracovať moderné verzie jednotlivých rozprávok. Deti spísali scenáre, vybrali si, kto bude koho hrať, priniesli si z domu vhodné šaty a rekvizity a potom sa už len fotilo. Fotografie boli doplnené popisom v angličtine a spracované opäť v programe Picassa do krátkeho filmu s hudobným podkladom. Filmy sme nahrali na spoločnú stránku na internet, kde sme tiež popozerali práce z iných škôl. Niektorí hrali divadlo, niektorí vytvorili knižky, niektorí filmy z ilustrácií.

A čo je na projekte najkrajšie? V každej našej rozprávke ja v dnešnej dobe nakoniec zvíťazilo dobro – hlavným hrdinom pomohli ku šťastiu sila priateľstva, poctivá práca, súdržnosť rodiny, či vzdelanie.

Prebrané zo školského časopisu ZŠ Zohor „ZOŠKO“

Čítajme si

Čo je projekt ČÍTAJME SI?

Projekt vznikol pred desiatimi rokmi s cieľom pritiahnúť k čítaniu viac detí a zároveň poukázať na význam literatúry pre detského čitateľa. Realizuje sa 6-hodinovým čitateľským maratónom, do ktorého sú zapojené deti z viacerých miest Slovenska

A ako inak nechýbali sme ani my, Miestna ľudová knižnica Zohor a žiaci našej základnej školy. Vybrali sme si knižku Hanky Lasicovej, ktorú nám sama autorka predstavila na Noci s Andersenom s názvom Pupo a Fazulka. Záujem o čítanie bol veľký, hlavne u tých menších, a tak sa nám podarilo prekonať minuloročný počet o päť

čítania chtivých detí. Nový rekord je 146 čítajúcich detí počas šesťhodinového maratónu, ktorý sa v knižnici predĺžil o ďalšiu hodinu, počas ktorej si čítanie vyskúšali malí prváčikovia.

Slovenský rekord v čítaní nepadol, ale nevádi, veď aj zajtra je deň a o rok sa to možno podarí.

30.5.2018 čítalo na Slovensku

Športom ku kráse a zdraviu ...

V sobotu 2. júna neskoro v noci mnohí z Vás počuli veselú zábavu, ktorá sa niesla po celej obci. Športovci, ale tí druhí, oslavovali sviatok športu v našej dedine. Úspešne ukončili 4. ročník akcie „Zohor športuje“. A keďže počasie prialo, zábava pokračovala ešte aj dlho, dlho po západe slnka. Malacká kapela bola úžasná a musela vydržať hrať dlhšie ako bolo dohodnuté, pretože návštevníci si prídavok doslova vyprosili. Ľudia vytvorili skupinky, niektoré tancovali, niektoré sa iba rozprávali pri pivku a užívali si krásny večer. Deťom bolo prepáčené, že až do noci mohli behať po ihrisku, z čoho mali samozrejme nesmiernu radosť a užívali si to.

Športovať. Toto slovíčko je časované aj v súvislosti s udržaním si zdravia a kondície vo svojom živote.

Športovať odporúčajú lekári deťom, mládeži, mladým i starším. Pohyb je nevyhnutný pre život človeka.

„Zohor športuje“ si už za svoju štvorročnú existenciu našiel svojich priaznivcov. Snahou organizačného tímu je vždy prilákať ľudí, ktorí sa chcú pri pohybe zabaviť, nemusia rovno zvíťaziť, aj preto si všetci účastníci odnášajú malú pozornosť od organizátora. Každoročne sú pripravené také disciplíny, aby ich mohli absolvovať všetky vekové kategórie. Na štvrtom ročníku nás potešila aj hojná účasť detí zo základnej školy, čo je chvályhodné. O to horšie dopadli disciplíny určené teenagerom. Tým sa hýbať veľmi nechce. A ženy po päťdesiatke, ktorým sme trasu skrátili o polovičku, tiež veľmi nebudovali. A tak snáď nabudúce. Takisto sme sa veľmi tešili, keď sme zbadali opäť uja Vendá, ktorý na svojom bicykli vo svojom veku 99 rokov (vždy dostane aj štartovné číslo podľa veku) absolvuje jazdu spolu so žienkami-chodkýňami.

“Ohýbaj ma mamko, pokiaľ som ja Janko, keď ja budem Jano, neohneš ma mammo,” si povedali mamičky z Materského centra Motýlik a pridali sa tento rok aj ony k športujúcim Zohorčanom.

Môžem snáď len dúfať, že športová komisia, ktorá bude zvolená v ďalšom volebnom období, sa pokúsi, tak ako my, urobiť niečo pre ľudí, čo ich prijme zdvihnúť sa a prísť na ihrisko. Na ihrisko, ktoré nám závidí celé okolie.

V. Jakobová

rodinná súťaž		
meno	čas	poradie
Slobodová	1:07:24 AM	1
Dudeková	1:11:17	2
Križanová	1:11:81	3
Ďatková	1:14:31	4
Timová	1:21:91	5
Ďuricová	1:22:70	6
Knížová	1:28:68	7
Miklášová	1:34:59	8
Jakobová	1:39:52	9

nohejbal muži		
družstvo	meno	poradie
Duko	D. Piaček, R. Mifkovič	1
Tuleni	S. Mízner, M. Mízner	2
Realbar	K. Štefanovič, M. Veleba	3
Ničo		4

beh chlapci do 10 rokov			
št. č.	meno	čas, 1. kolo	poradie
1	Samuel Mundok	2:20:08 AM	1
38	Matúš Lukna	2:22:30 AM	2
15	Michal Dudek	2:32:33 AM	3
4	Tomáš Selič	2:43:02 AM	4
11	Filip Kníž	2:50:58 AM	5
10	Tobias Krištof	2:55:23 AM	6
31	Erik Janto	2:57:01 AM	7
5	Ladislav Bodo	2:59:58 AM	8
9	Viliam Ďatko	3:02:14 AM	9
32	Lukáš Janto	3:03:03 AM	10
7	Martin Sloboda	3:34:11 AM	11
41	Martin Strelka	3:35:38 AM	12
28	Alex Ďurica	3:41:59 AM	13
88	Erik Esterle	3:45:56 AM	14
8	Denis Krištof	3:46:51 AM	15
29	Marcus Ďurica	3:56:59 AM	16
6	Peter Bodo	3:58:19 AM	17
40	Šimon Jakab	4:07:58 AM	18
44	Peter Bandry	6:57:53 AM	19

beh chlapci 11-13 rokov			
št. č.	meno	čas, 1. kolo	poradie
20	Gabriel Fekete	2:23:31	1
21	Tomáš Dudek	2:25:30	2
22	Jozef Hlavenka	2:37:44	3
45	Patrik Orth	2:40:57	4
26	Martin Rác	2:52:17	5
37	Marko Hamburg	3:01:08	6

beh dievčatá do 10 rokov			
št. č.	meno	čas, 1. kolo	poradie
3	Hanka Zálesňáková	2:28:59 AM	1
42	Svetlana Mifkovičová	2:39:19 AM	2
19	Anna Dudeková	2:40:21 AM	3
12	Katarína Kňížová	3:04:41 AM	4
34	Jasmíne Krištofová	3:25:55 AM	5
24	Karilína Badrnová	3:58:53 AM	6
14	Zuzana Miklášová	3:59:35 AM	7
2	Alžbeta Prečúchová	4:09:51 AM	8

beh dievčatá 11-13 rokov			
št. č.	meno	čas, 1. kolo	poradie
13	Simona Kožíková	2:30:25 AM	1
98	Ema Braunecekrová	2:30:69	2
55	Alexandra Rexová	2:30:71	3
35	Lenka Caboňová	2:31:72	4
36	Vanesa Kovárová	2:45:88	5
18	Tatiana Kožíková	2:48:63	6
16	Karolína Ďatková	3:00:84	7
53	Soheila Fazramfakr	4:28:29 AM	8
33	Vanesa Badeová	4:53:85	9

beh dievčatá 14-15 rokov			
št. č.	meno	čas, 1. kolo	poradie
17	Michaela Struhárová	5:38:05 AM	1
100	Tereza Luknová	6:05:58 AM	2
39	Hana Strelková	6:50:57 AM	3

cyklistika muži /Zohor–Vysoká p.Morave–Zohor/			
št. č.	meno	čas	poradie
75	Juraj Mackovič	20:14	1
73	Lukáš Šimek	20:14	1
30	Peter Ďurica	31:11	2
48	Juraj Badrna	23:15	3
96	Daniel Kubišta	26:10	
25	Marcel Dudek + dieťa	31:45	
beh muži 16-30 rokov, 5 km			
št. č.	meno	čas	poradie
51	Timotej Maták	20:32:14	1

beh muži 30-50 rokov, 5 km			
št. č.	meno	čas	poradie
25	Marcel Dudek	23:15:42	1
48	Juraj Badrna	24:02:67	2

beh muži 50+, 5 km			
št. č.	meno	čas	poradie
54	Ján Orth	24:53:05	1
56	Milan Orth	25:22:99	2
59	Jaroslav Drahoš	34:24:18	3

špeciálna cena			
št. č.	meno	čas	poradie
99	Vendelín Fumač	8:20:50	

cyklistika ženy /Zohor–Vysoká p.Morave–Zohor/			
št. č.	meno	čas	poradie
64	Lucia Kirschnerová	22:41	1
72	Jana Vacháľková	23:28	2
63	Margita Hurtová	24:08	3
66	Veronika Ondříková	25:57	4
74	Marcela Mravíková	26:14	5
76	Veronika Poláková	27:07	6
79	Silvia Dudeková	28:07	7
27	Lenka Knižová	40:02	8
	a deti /syn/	23:55	

beh ženy 30-50 rokov, 5 km			
št. č.	meno	čas	poradie
23	Andrea Struhárová	22:29:88	1
49	Michaela Sekerešová	26:53:77	2
67	Margita Hurtová	33:30:88	3
63	Henrieta Ondráčková	33:30:88	3
57	Marína Malíková	38:43:83	5

beh ženy 50+, 5 km			
št. č.	meno	čas	poradie
52	Jana Ščepánková	39:02:48	1

ženy nordic walking 50+, 2 kolá			
št. č.	meno	čas	poradie
66	Veronika Ondříková	10:11	1
68	Silvia Kubalová	11:15:94	2
50	Olina Badrnová	12:09:11	3

ženy nordic-bez paličiek, 2 kolá			
št. č.	meno	čas	poradie
62	Alena Lisá	10:15:82	1

Vítané rodiny

1. miesto - Slobodovci, 2. miesto Dudekovci a 3. miesto Križanovci

Cyklistika - ženy

Beh - dievčatá do 10 rokov

Beh - dievčatá do 13 rokov

Materské centrum Motýlik

O POHÁR DOLNÉHO ZÁHORIA

V mesiacoch máj a jún sa žiaci Základnej školy Zohor zapojili do 1. ročníka súťaže cross-country horských bicyklov na okruhoch XCO, kde sa na rozličných terénoch preverila fyzická zdatnosť pretekárov. Preteky boli organizované pre žiakov obcí a miest z Dolného Záhoria a prebiehali trojkolovo, t. j. tri preteky, každý závod vždy v inej obci. Cieľom projektu bolo zaistenie dostupnosti súťaženia pre športové aktivity žiakov. Touto činnosťou sa organizátori snažili čiastočne zaizolovať negatívne využívanie voľného času žiakov a pokúsili sa naplniť celkový cieľ, ktorým bolo vytvorenie prostredia pre záujem o cyklistiku a zvýšenie zdravotnej prevencie žiakov škôl Dolného Záhoria, ktoré sa prejaví pozitívnym využívaním voľného času formou športových mimoškolských aktivít.

Vytvorením atraktívneho cyklistického prostredia pre žiakov sledovali pritiahnúť pozornosť detí k športu, pohybu a zdraviu prospešným aktivitám. Projekt bol tiež zameraný aj na objavovanie žiackych cyklistických talentov v regióne Dolné Záhorie. V časovom horizonte 2-3 roky chce usporiadateľ najlepších žiakov konfrontovať na cyklistických pretekoch žiakov v rámci kraja, prípadne Slovenska.

Usporiadateľmi boli: OZ Dolné Záhorie, Cykloklub Gajary, EnviroPark Pomoravie. Spoluorganizátormi boli: členské obce/mestá OZ Dolné Záhorie, ZŠ Dolné Záhorie.

Jednotlivé kolá sa konali v obciach nasledovne:

1. kolo – sobota 19. máj 2018 – Studienka
2. kolo – sobota 9. jún 2018 – Zohor
3. kolo – sobota 23. jún 2018 – Gajary – finále

Do súťaže sa zapojili žiaci uvedených obcí spolu so žiakmi z Vysokej pri Morave, Jakubova, Závodu a Záhorskej Bystrice. Mladí cyklisti boli rozdelení podľa veku do 3 vekových kategórií:

- CH1 – mladší žiaci, (2006-2007),
- CH2 – starší žiaci, (2004-2005),
- CH3 – kadeti, (2002-2003).

Do rovnakých vekových kategórií boli rozdelené tiež dievčatá. Zohor reprezentovalo 34 cyklistov. V silnej konkurencii sa žiaci zo Zohora nedali zahanbiť a v niektorých kategóriách si siahli na najvyššie miesta.

Medzi najlepšie umiestnených patrili:

- Najmladší žiaci: Martin Havran – 1. miesto,
Hugo Zálesňák – 3. miesto
- Starší žiaci: Filip Gerthofer – 4. miesto
- Kadeti: Miroslav Mifkovič – 5. miesto

- Mladšie žiačky: Alexandra Krebsová – 1. miesto,
Natália Rybárová – 4. miesto

- Staršie žiačky: Iva Matoušková – 3. miesto
- Kadetky: Nina Kubová – 3. miesto,
Adriana Búriková – 5. miesto

Pochvala patrí všetkým, ktorí preteky dokončili.

Vítazom gratulujeme.

I. Duffková, foto: J. Mackovič

Petangový turnaj

Občianske združenie Zohorské ozveň zorganizovalo 12. mája 2018 každoročný turnaj v petangu dvojíc.

Turnaj sa konal ako vždy na petangovom ihrisku pri Vínoteke – Zohor – a získava na popularite. Tento rok súťažilo 12 dvojíc. Pravidlá nie sú komplikované - vysvetlíme ich vždy pred turnajom, a tak aj noví hráči, ktorí túto hru ešte nehrali, sa môžu ľahko zapojiť.

Pri dobrom guláši, plzenskom pive a príjemnom počasí nálada stúpala s každým zápasom.

Turnaj nakoniec vyhrala súrodenecká dvojica Miška a Tomáš Tóthovci, keď vo finále porazili dvojicu Patrik Tóth (ich otec) a Michal Vachálek.

V boji o tretie miesto vyhrala dvojica Tibor Šimek, Viliam Horváth pred dvojicou Igor Kuchár, Milan Lazor.

Ďakujeme všetkým hráčom a divákovi za účasť a aj všetkým, ktorí pripravili toto príjemné športové popoludnie.

IM

4. ročník hokejbalového turnaja „O pohár Richtára obce Zohor 2018“

Víkend pred koncom školského roku tradične patrí záveru mládežníckej sezóny v hokejbale. V sobotu 23. 6. sa zišlo 5 tímov, aby si po roku opäť zmerali sily. Počasie tentokrát viac "sedelo" aktérom na ihrisku ako divákovi, keďže bolo chladnejšie ako bývalo po minulé sezóny. Turnaj je každým rokom vyrovnanější a chýbajúce opory v zostavách sa zákonite premietnu do výsledkov. Tento fakt najviac pocíli Martinčania, ktorým sa nepodarilo poskladať výber porovnateľný s minulými rokmi a skončili na piatom mieste. Slovan poskočil o priečku vyššie oproti poslednému turnaju. Zohorčania najprv poriadne preverili Devínsku Novú Ves, keď v závere pri hre bez brankára siahali na remízu. V ďalšom zápase sa našim podarilo proti Martinu

Individuálne ocenenia:
najlepší strelc Samuel Sisík (Iepurii)
najlepší hráč David Rábek (Roconaba)
cena fair play Patrik Petráš (Slovan)

Konečné poradie:
1. Iepurii Devínska Nová Ves
2. HK36 Skalica
3. HBK Roconaba Zohor
4. HBT Slovan
5. HBK Medokýš Martin

otočiť nepriaznivý stav a doviest' duel do víťazného konca. V súboji so Skalicou sa hralo o druhé miesto. Zápas bol dlho vyrovnaný, rozhodol prvý gól ktorý dostal Skaličanov do psychickej výhody a potom si už výsledok "ustrážili". V zápase proti Slovanu domáci potrebovali potvrdiť aspoň 3. miesto, čo sa im po bojovnom výkone všetkých hráčov s prehľadom podarilo. V záverečnom zápase Martin statočne vzdoroval šampiónom z Devínskej Novej vsi, tí si bez straty bodu zaslúžene odviezli zo Zohora aj štvrtý krát pohár pre víťaza. OZ Roconaba ďakuje obci Zohor a pánovi starostovi Martinovi Zálesňákovovi za podporu, rodičom a dobrovoľníkom za pomoc pri zabezpečení hladkého priebehu turnaja.

OZ Roconaba

strelci gólov	
HBK Roconaba Zohor	2
Iepurii Devínska Nová Ves	3
HBT Slovan	1
HK36 Skalica	2
HBK Medokýš Martin	2
HBK Roconaba Zohor	4
Iepurii Devínska Nová Ves	3
HK36 Skalica	1
HBK Medokýš Martin	3
HBT Slovan	5
HBK Roconaba Zohor	0
HK36 Skalica	3
HBT Slovan	1
Iepurii Devínska Nová Ves	7
HK36 Skalica	2
HBK Medokýš Martin	0
HBT Slovan	0
HBK Roconaba Zohor	3
Iepurii Devínska Nová Ves	3
HBK Medokýš Martin	0

Záhoráci na východe

My, členovia Klubu turistov zo Zohora spolu s turistami z Lozorna a okolia sme sa spoločne vybrali na ďaleký východ.

Dňa 5. 5. 2018 v skorých ranných hodinách sme si to autobusom namierili rovno do našich najkrajších hôr – do Vysokých Tatier. Naším konečným cieľom bola ubytovňa Vihorlat Resort pri Snine. Po ceste sme sa zastavili na Chodníku korunami stromov v Bachledovej doline. Pokochali sme sa krásnym výhľadom a tešili sme sa slnečnému počasiu. Večer sme sa ubytovali a fandili našim hokejistom pri zápase Česko – Slovensko. Ráno po raňajkách sme sa autobusom odviezli do Novej Sedlice a odtiaľ vyrazili na výstup na najvyššiu časť Slovenska – vrch Kremenec (1208 m n. m.) v Bukovských vrchoch, ktoré patria do Národnej prírodnej rezervácie Stužica. Po vyčerpávajúcom výstupe, očarený krásou slovenskej prírody, sme sa vrátili na ubytovňu a opäť sme fandili našim hokejistom. Ďalší deň nás čakal výstup na Sninských kameň (1006 m n. m.) a prechod na

Morské oko (618 m n. m.), ktoré je súčasťou chránenej krajiny oblasti Vihorlat a patrí do Svetového prírodného dedičstva UNESCO. Očarili nás tam krásne výhľady a krásna zelená príroda. Proste niečo neskutočné. Zážitok na celý život.

Tri dni ubehli ako voda a ani sme sa nenazdali a bol pred nami posledný deň, deň odchodu domov. Ten sme si spestrili návštevou mesta Humenné, kde sme si pozreli mesto, navštívili sme Vihorlatské múzeum (Humeňanská zámok) a Expozíciu ľudovej architektúry a bývania (Skanzen). A potom bola už pred nami len dlhá cesta naspäť.

Obohatili sme svoj uponáhlý život o krásne zážitky, ktoré sme prežili v kruhu úžasných ľudí, ktorí sú rovnako postihnutí ako my. Veď nie každý miluje turistiku. Milí kamaráti z turistického klubu

Lozorno ďakujeme, že sme si mohli spolu s vami oddýchnuť v lone krásnej slovenskej prírody a načerpať sily do ďalších dní. Tešíme sa opäť na ďalší spoločný výlet.

Ďakujeme organizátorom za zorganizovanie celého zájazdu, E. Dinušová

Súťaž mladých hasičov

Dňa 2. júna sme sa zúčastnili s našimi najmladšími hasičmi okresnej súťaže v Sološnici. Súťažilo sa v disciplínach CTIF, štafeta a požiarneho útoku s vodou. Každá jedna disciplína je dôležitá pre spoluprácu každého jedného člena družstva. Disciplíny obsahujú viacero pravidiel, postupov, ktoré je potrebné dodržať. V disciplíne CTIF rozmatávajú hadice, spájajú ich, prekonávajú rôzne prekážky, striekajú do terča, viažu uzle, či priradujú technické prostriedky k obrázkom. Všetko toto je v jednej disciplíne. Avšak najťažšou prekážkou, ktorú musia zvládnuť, je vykonať túto disciplínu v úplnej tichosti. Všetko toto sa dá zvládnuť. Dôkazom toho sú aj tí naši mladí hasiči. Na súťaži sme patrili medzi jedno z najmladších družstiev, ale disciplínami prechádzali ako veľkí skúsení hasiči. Nedostali sa síce na prvé tri priečky, ale veľmi im k tomu nechýbalo, veď zo 7 družstiev sa umiestnili na krásnom 4. mieste. Požiarneho útoku s vodou bol hodnotený ako samostatná disciplína. Zúčastnili sme sa jej len nesúťažne, keďže sme ju ešte netrénovali. No ani to ich neodradilo a ich výkon nás milo prekvapil. „Do vaku by mohli skryť aj starších kolegov. Išlo im to na jedničku.“ Za ich výkony sme na nich všetci patrične hrdí a hlavne dievčatá, ktoré sa im týždeň, čo týždeň venovali a trávili s nimi svoj voľný čas. Ich disciplinovanosť, odhodlanosť a radosť nám spríjemnila tento deň. Pekne reprezentovali náš zbor, ale aj obec. A tešíme sa ako z nich rastú šikovní mladí hasiči.

Katarína Mackovičová – referent mládeže

Futbalový klub Zohor výsledky sezóny 2017/2018

V. liga senióri SSV		Z	V	R	P	Skóre
1	TJ Záhoran Kostolište	22	18	3	1	72:12
2	Obecný športový klub Láb	22	14	7	1	64:24
3	TJ Slovan Vištuk	22	11	4	7	63:40
4	FC Zohor	22	11	3	8	35:35
5	FK Jablonové	22	9	7	6	46:32
6	ŠK Plavecký Štvrtok - OFK V. pri Morave	22	10	4	8	50:34
7	FC Slovan Modra	22	8	4	10	38:59
8	ŠK Šenkvice	22	7	4	11	37:57
9	FC Družstevník Budmerice	22	7	3	12	37:60
10	ŠK Záhorák Plavecký Mikuláš	22	7	3	12	37:44
11	Grinavský futbalový klub 1923	22	4	5	13	33:65
12	TJ Družstevník Jablonec	22	1	3	18	18:68
13	ŠK Gajary (odstúpené)					
14	ŠK Svätý Jur B (odstúpené)					

Starší žiaci SZV U15		Z	V	R	P	Skóre
1	FC SLOVAN Častá	26	26	0	0	199:4
2	CFK Pezinok - Cajla	26	18	2	6	123:38
3	TJ Veľké Leváre	26	17	1	8	134:55
4	PŠC Pezinok B	26	16	4	6	99:50
5	FK Záhorská Ves	26	16	1	9	112:91
6	FK Studienka	26	14	3	9	140:44
7	ŠK Lozorno, FO	26	15	0	11	80:72
8	FC Zohor	26	11	3	12	85:62
9	OŠK Slovenský Grob	26	11	0	15	75:60
10	FC Slovan Modra	26	9	4	13	83:81
11	FC Družstevník Budmerice	26	8	1	17	72:120
12	FC Rohožník	26	8	1	17	104:141
13	ŠK Báhoň	26	2	0	24	22:330
14	TJ Slovan Viničné	26	1	0	25	22:202

III. Liga Starší dorast BFZ SD3R-U19		Z	V	R	P	Skóre
1	SDM Domino	24	21	2	1	125:20
2	FK Rača Bratislava	24	19	2	3	114:26
3	PŠC Pezinok	24	16	2	6	80:46
4	MŠK Senec	24	13	1	10	83:65
5	FK Šamorín - Hamuliakovo	24	12	3	9	65:62
6	FC Ružinov Bratislava	24	11	6	7	47:52
7	FK Inter Bratislava B	24	11	3	10	68:57
8	FC Rohožník	24	8	2	14	47:77
9	MŠK Iskra Petržalka	24	7	2	15	40:61
10	OFK Dunajská Lužná	24	6	3	15	57:76
11	FK Slovan Ivanka pri Dunaji	24	6	2	16	49:104
12	NMŠK 1922 Bratislava	24	6	2	16	45:102
13	FC Zohor	24	4	2	18	36:108
14	ŠK Šenkvice (odstúpené)					

BFZ - Prípravka sk. A - MA (PRMA)		Z	V	R	P	Skóre
1	Obecný športový klub Láb	26	22	1	3	161:32
2	FKM Stupava	26	22	1	3	254:40
3	TJ Záhoran Jakubov	26	21	3	2	163:47
4	ŠK Lozorno, FO	26	21	2	3	153:34
5	FC Zohor	26	16	2	8	117:48
6	ŠK Závod	26	14	0	12	106:82
7	TJ Veľké Leváre	26	12	3	11	100:79
8	TJ Záhoran Kostolište	26	10	0	16	84:136
9	FC Rohožník	26	7	6	13	67:99
10	FK Borinka B	26	8	3	15	75:108
11	ŠK Gajary	26	7	1	18	61:101
12	FK Studienka	26	5	1	20	51:126
13	FK v Sološnici C	26	3	3	20	50:161
14	OFK Vysoká pri Morave	26	1	0	25	12:361

Obec Zohor
a Obecné zastupiteľstvo
v Zohore Vás srdečne
pozýva na

Svätomargitský hodový jarmok

Kde: Multifunkčný areál

Kedy: 14.07.2018

Sprievodný program :

08.30 – 10.00 Vega
10.00 – 12.00 Dychová hudba Zóhranka
12.00 – 15.00 Reprodukovaná hudba
15.00 – 18.00 Broňo Dobrota & Blues Rules
18.00 – 22.00 Rocková kapela P.R.D.a I.

Sprievodný program :

10.00 – 12.00 Maľovanie na tvár, šašo,
kreatívne dielne
14.00 – 19.00 Starobylé historické hry

Zmena programu vyhradená.

>>> Vstup na všetky akcie je voľný. <<<
Tešíme sa na Vás!

ZOHOR VČERA A DNES 1. 9. 2018

POZÝVAME VÁS NA 3. ROČNÍK ZO SEDEMROČNÉHO CYKLU PODUJATÍ ZAMERANÝCH NA ZVIDITELNENIE
VÝZNAMNÝCH MIEST V OBCI A NA BUDOVANIE HRDOSTI KU MIESTU, KDE ŽIJEME.
ROK 2018 JE VENOVANÝ PREZENTÁCII KAPLNKY SV. ROZÁLIE A ŽELEZNIČNEJ STANICE ZOHOR

V ROKU 2018 SI PRÍPOMÍNAME 100. VÝROČIE OD ZALOŽENIA 1. ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY, SÚČASNE 170. VÝROČIE
ŽELEZNICE NA ÚZEMÍ SLOVENSKA A 100. VÝROČIE OD ZALOŽENIA ČSD - ČESKOSLOVENSÝCH ŠTÁTNYCH DRÁH

Program:

14.00 - 18.00 h: prehliadka Železničnej stanice Zohor s výkladom, prehliadka starých vagónov a motorového rušňa M262, vagón s expozíciou železničných modelov.

Podujatie bude sprevádzať skupina BonBon Trio - francúzske šansóny.

19.00 – 22.00 h: Prehliadka Kaplnky sv. Rozálie s výkladom.

Pre vašu dobrú letnú pohodu budú pri KD Zohor hrať BonBon Trio a Cimbálová muzika Strážničan. V prípade nepriaznivého počasia sa program presunie do KULTÚRNEHO DOMU.

Občerstvenie: pre deti aj dospelých Zohorská vinotéka Igora Kuchára, firma Ebenica s kávou a pivovar FRANZ z Lučenca s remeselné vyrobeným pivom.

Všetci ste srdečne vítaní ...

Púť so sv. Margitou z Olomouca do Marchegg „Za dôstojnosť a poslanie ženy“

Pod záštitou olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera
a bratislavského arcibiskupa Stanislava Zvolenského
Otvorená všetkým ľuďom troch susedných arcidiecéz
a gréckokatolíckej eparchie.

Svätá Margita, mučenica z 3. storočia
nám dáva príklad, že s diablom sa
nevyjednáva, ale víťazí sa nad ním
krížom a zmŕtvychvstaním Krista.

Mohla mať moc a bohatstvo, ktorému
aj dnes ľudia dávajú prednosť, ale ona
dala prednosť Kristovi.

Je pomocnicou mnohých skupín žien
a preto ju prosíme o pomoc a pritom
hľadajme nové aspekty jej pôsobenia.

ČESKÁ REPUBLIKA

Olomouc – Kroměříž –

Uherské Hradiště – Staré Město –

Velehrad – Veselí nad Moravou –

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Kopčany – Zohor – Vysoká pri Morave –

RAKÚSKO – Marchegg

14. – 22. 7. 2018

V roku 1260 po bitke „pri Kressenbrunne“ (Groißenbrunn) a na mieste tejto bitky, založili kráľ Přemysl Otakar II. a olomoucký biskup Bruno zo Schauenburgu mesto Marchegg. Chrám sv. Margity v ňom nebol nikdy dokončený. Preto aj ostatky tejto svätice určené pre tento chrám, zamýšľaný ako prvá katedrála v Rakúsku, ostali až dodnes v Olomouci. Teraz ich teda preniesieme na miesto, kde viac ako 750 rokov nemohli byť umiestnené. Pozývame pútnikov, cyklistov (do Olomouca) aj vodákov (do Kroměříža a Vysokej pri Morave).

Biskupský delegát púte: R.D. ThDr. ICLic. Jiří Koniček, prezident Moravsko-sliezskej kresťanskej akadémie

Hlavný organizátor púte: PhDr. Mgr. Petr Skácel

ZOHOR / VYSOKÁ PRI MORAVE 20. 7. – 21. 7. 2018

ZOHOR, piatok 20. 7. 2018

18.30 – 20.00 **PRIVÍTANIE SV. MARGITY V ZOHORE:**

Fanfáry: **Jakub Badrna (lesný roh)**
Spev: **GLÓRIA**, Mučenica čnosti (JKS)
s vlastnou hudobnou úpravou

MODLITBA RUŽENCA
OSOBNÉ UCTENIE relikvie sv. Margity
VYLOŽENIE OLTÁRNEJ SVIATOSTI

ZOHOR, sobota 21. 7. 2018

09:00 **SVÄTÁ OMŠA**

Celebrant: ThDr. **Miroslav Komorný**, PhD.
Koncelebrant: R.D. ThDr. ICLic. **Jiří Koniček**
Spieva: Cirkevný spevácky zbor **GLÓRIA**
zo Zohoru: starosloviensky *Otčenáš*
a *Tebje poem, Pieseň k Sv. Margite*
(vlastná pieseň) a *Dona nobis pacem*

10:30 – 10:45 **PRESTÁVKA**

10:45 – 10:50 **PIESEŇ: GLÓRIA a Jakub Badrna,**
(*lesný roh*)

10:50 – 11:10 **PRÍHOVOR** PhDr. Mgr. **Petr Skácel**

historické udalosti, vplyvy, význam,
posolstvo sv. Margity,...

11:10 – 11:15 **PIESEŇ: GLÓRIA**

11:15 – 12:30 **PRESTÁVKA** s občerstvením pred kostolom

12:35 – 12:50 **SPOLOČENSTVO KRÁLOVNEJ RODINY**

*„Utrpenie je fontána milosti
a zdroj nového života vo viere“*

ThDr. ThLic. **Ľubomíra Semešová Cehuľová**, MPH

12:50 – 13:35 **VYLOŽENIE OLTÁRNEJ SVIATOSTI**

cca 13:40 **ODOVZDANIE relikvie s relikviárom Sv. Margity**
Mgr. Ing. **Mariánovi Libičovi**
– farnosť Vysoká pri Morave
a následný odchod do Vysokej pri Morave

VYSOKÁ PRI MORAVE, sobota 21. 7. 2018

14:00 – 14:30 **VYLOŽENIE OLTÁRNEJ SVIATOSTI**
MODLITBA RUŽENCA

14:40 – 14:50 **LITÁNIE K VŠETKÝM SVÄTÝM**

15:00 – 16:00 **SV. OMŠA**
Celebrant: Mgr. Ing. **Marián Libič**

16:00 – 17:15 **OSOBNÉ UCTENIE relikvie sv. Margity**

17:15 – 17:35 **PREVOZ relikvie s relikviárom sv. Margity**
cez rieku Morava do Marchegg

17:40 **ODOVZDANIE relikvie s relikviárom sv. Margity**
kňazovi v Marchegg

Organizácia a koordinácia: **Petr Skácel a Ján Hladík**

Hakáčové víno

Školský rok skončiu a dzetom začli prázdniny. Mauí Jožko došeu na prázdniny starence do Zóhru. Starenka Anička sa ze starečkem vnukovi potešili, aspoň im bude vesuou a chuapcovi z mjesta konečne možú ukázat, jak sa žije na dzedzine. No, ale víte, jak to je s týma muadýma, tých už nebavia také vjeci jak volakedy, darmo mu starenka za vysviečko kúpili guličky na hádzaní, on sceu eném volajaký tablet. Furt sa nudiu, nevjedzeli, co s ním majú robit, ufám ho pošlu prvním vlakem dom, vyprávjau stareček.

Jedného dňa sa motau Jožka pri starence v komory a všimeu si veliký demižon, v kerém byuo neco, co mjeou nejakú divnú farbu. „Starenko, co to je v tej velikej flaši?“ pýtajú sa chaupec. „To je taký speciálny sirup pro starečka,“ odpovidali chaupevi. Pritem si to vymysleli, lebo v demižóne byuo rozrobené hakáčové víno, z kerého sa akurát robiu burčák. „A ja taký sirup nemožem okoštovat?“ Prosiu starenku, ale tá mu za žádnú cenu nedovolili, dokonca mu aj zakázali sa motat v komory. Ked ho šikovali ven, chuapec zbadau pri dverách na háčku nejakú divnú hadičku. „A hen to je co, starenko?“ Nedauo mu to a pýtajú sa. „To je šlauf, to je neco jak taká veliká slamka, s kerú sa pije.“ Už nebyuo treba vjec chaupevi vyprávjat. V tej maujej huavje si začau robit plán, jak ten sirup okoštovat.

Starenka išli z večera na cinter, stareček byli v šenku na pivje a chuapec, že ostane doma. Eném co starenka buchli bránu, už byu tento mauí v komory a pchau šlauf do demižóna. S takým nadšením a zvjedavoscú si potáheu, že mu to skoro nosem vybjehuo. Jak dostau na jazyk tu dobrú suadkú chuť burčáku, začau si potahovat vjec. Skoro sa aj zapomjeu, že každú chvílu majú dojít starenka spátky dom. Šlauf pjekne odložiu spátky na místo, aby si nikdo nic nevšimeu a čekau starenku. Furt v huavje špekulovau, proč mu tak dobrý sirup starenka nedávajú a možu ho pit eném stareček. Starenka sa vrátili dom a chuapec už v posteli sa strojiu spat. Skoro nevjerili svojim očám, že sám sa rychtuje do postele. Ale co mjeu chudák robit, ked ho ten burčák kúšček zmoheu. A šak to on nevjedzu proč a netušíu, co je za tým.

Nikto si nic nevšimeu. Další deň, ked starenka prošli cosi do obchodu, mjeu Jožka ten istý plán. Zas si pujde kušček srknút. Takto sa to opakovauo pár krát za sebú, po troškách z demižonka mizuo až ráz išli starenka do komory a všimli si, že je tam nejak máuo toho burčáku z hakáču. První do í došeu na rozum byu stareček. Tak naňho spuscili krik, že chudák nevjedzeli, co majú robit. Nadávali mu do korhelú, že chodzí tajne suopat burčák, že sa neví dočkát, než z toho bude víno. Chudák nevjedzeli, co sa stauo. Mysleli si najprv, že z toho nejak vyprchauo, lebo byli si istý, že ani počas sna nemohli byt taký smjadný, že by išli pit z toho demižonka. Až zrazu si stareček všimeu, že šlauf nevysí na vrchném háčku ale na spodném. V tém začau špekulovat s myšlenku, že to byu ich podarený vnuk Jožka, ale nesceu ho krivo obvinit. Tak si povídali, že si ho oni vystríhnú. A preci mjeli pravdu! Eném co buchua brána za starenku, Jožka už aj lézeu do komory. Stareček dobrák to nikomu nepovidali. Možná by byu ešte vješčí krik ve dvory od starenky. Ked chuapec vyšeu ven z komory, stareček mu domúvili, aby tam nechodziu, že tam majú velikú myš, co by ho mohua pokúsat a šlauf radčik schovali, aby to chaupevi nepodávauo ruky.

Vyprávja sa, že co sa za muada naučíš, za staroby jak bys našeu. Či je aj toto dobré, to je ťažko povídat. Každopádne chaupec mjeu pjekný zážitek. Jednak gastronomický a druhak z toho dobrodružstva, že sa moseu schovávat. A stareček, ten sa eném pousmíli, ked si na to spomenuli a radčik tú krivdu nechali do konca života na sebje a starence sa jak živ nepriznali.

Ľakáčové víno

Námet a scenár : Jakub Baďrna

Účinkujúci

babka: Mária Duďeková

deďo: Jozef Gerthofer

vnuď: Šimon Ľabuďa

fotografie : Juraj Mackovič

Ľoďakovanie

Eva Miľkovicová

